

Ad D. M. M. Senior D. M. J. M.

1406

P

*2755...
...
...
...
...*

**OFFICIA PROPRIA
FESTIVITATUM
POMPELONENSIS
ECCLESIAE, ET DIOECESIS.
A SVMMIS
PONTIFICIBUS
APPROBATA.**

JVXTA RVBRICAS BREVIARII ROMANI
Vrbani VIII. & decreta Sacrae Rituum Congregationis,
jussu Illustrissimi Domini D. Joannis Queypo de
Llano reformata.

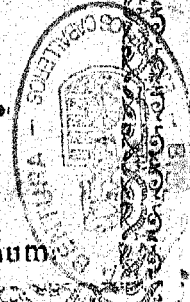
Et nunc denuo jussu Ill. D. D. Joannis Grande Sanctos
à Sancto Petro noviter aucta, & emmendata.

del Canon en 2.ª edic.

Anno

1727.

Caesar-Augustae: Apud PETRVM XIMENEZ Typographum.

Index Festivitatum.

JULIUS.

- 22 Vincentij Martyris. *Dup.*
pag. 1.
22 Anastasij Martyris. *Semid.*
pag. 3.
- 7 Firmini Episc. & Mart. Patroni Dicecesis, & Regni. *Dup.* 1. *clas. cum oct.* pag. 21.
9 De octav. S. Firmini. *Semid.*
pag. 25.
11 De oct. S. Firmini. *Semid.*
pag. 28.
14 De octav. S. Firmini. *Dup.*
pag. 31.
Dominica post octav. Apostolorum Petri, & Pauli. Coronæ Domini. *Dup. maj.*
pag. 34.
31 Ignacij Confess. Patron. totius Provinciæ, & in ea *Dup.*
1. *class. cum octav.* pag. 51.

FEBRUARIUS.

- 3 Blasij Episcopi, & Martyris.
Dup. pag. 3.

MARTIUS.

- 1 Angelorum Custodum. *Dup.*
maj. pag. 4.

APRILIS.

- Fer. 3. post octav. Paschæ.
Dedicationis Ecclesiæ Pompelonensis. *Dup.* 1. *class. in Civitate cum oct. extra eam sine octav.* pag. 19.

MAIUS.

- 10 Martini Laynes Mart. *Dup.*
pag. 19.
Fer. 3. post Festum SS. Trinitatis. Reliquiarum Ecclesiæ Cathedral. Pompelonensis.
Dup. pag. 20.

JUNIUS.

- 14 Exuperij Episc. & Confess.
Dup. pag. 21.

AUGUSTUS.

- 28 In Ecclesia Cathedrali, Augustini Episc. & Confess. & Ecclesiæ Doctoris. *Dup.* 1. *clas. cum octav.* pag. 52.

SEPTEMBER.

- 1 De octav. Sanct. Augustini. *Semid.* pag. 52.
3 De octav. Sanct. Augustini. *Semid.* pag. 55.
4 De octav. Sanct. Augustini. *Dup.* pag. 59.

LICENCIA DEL ORDINARIO.

Tiene licencia el Hospital General de esta Ciudad de Pamplona para imprimir, y vender los Oficios, y Missas de los Santos particulares, y propios de este Obispado de Pamplona.

OCTOBER.

- 21 In Ecclesia Cathedrali SS.
Ursulae & Sociar. ejus, Virg.
& Mart. *Dup.* pag. 62.
22 Nunilonis, & Alodiae, Virg.
& Mart. *Dup.* pag. 62.

NOVEMBER.

- 29 Saturnini Episc. & Mart.
Patroni Civitatis Pompelo-
nensis. *Dup.* 1. *claf.* in Civi-
tate cum octav. Extra eam
Dup. 2. *claf.* sine oct. pag. 65.

DECEMBER.

- 1 De octav. Sanct. Saturnini.
Semid. pag. 67.
3 Francisci Xaverij Confess.
Patroni Regni. *Dup.* 1. *claf.*

eum octav. Extra Regnum
Duplex majus, sine octav.
pag. 71.

- 5 De octav. Sanct. Saturnini.
Semid. pag. 71.
5 De octav. S. Francisci Xa-
verij. *Semid.* pag. 74.
6 De octav. Sanct. Saturnini.
Dup. pag. 77.
10 De octav. S. Francisci Xa-
verij. *Dup.* pag. 81.
30 Translatio S. Jacobi Apost.
& Hisp. Apostoli, & Patroni.
Dup. maj. pag. 83.

*In Eccles. Cathed. quando potest
recitari de Sanctissimo Sacra-
mento semid. Vide in rubrica
hujus libri, num. 5.*

R.V.

RUBRICÆ SPECIALES.

Festa in hoc libro contenta sunt generalia pro tota
Dioecesi ex Sixto V. ut constat ex libro originali ab
ipso approbato, & alijs privilegijs Pontificum, præter festa
Sancti Augustini, ut 1. *claf.* & cum octav. Et Sanctarum Ur-
sulae, & Sociarum ejus, quæ sunt tantum pro Ecclesia Cathe-
drali. Festum Sancti Firmini est generale pro Dioecesi, & Reg-
no, ut ipforum Patrono, ex Decreto S. R. C. anni 1604. 11.
Decembris.

2. Adverte tamen, quod quamvis prædicta festa sint ge-
neralia pro tota Dioecesi, non semper eodem modo, & solem-
nitate recitantur in tota Dioecesi. Tum quia aliqua festa ma-
jori cum solemnitate, & privilegio recitantur in propria Ec-
clesia Sancti, & ubi habet præcipuum locum, quam in alijs Ec-
clesijs, non solum respectu majoris solemnitatis in concursu
cum alijs ejusdem classis, & solemnitatis, sed etiam respectu
occurrentiæ, ut videre est in festo Sancti Saturnini, & Dedic-
tionis Ecclesie, & alijs. Tum etiam quia festa in propria Ec-
clesia præferuntur alijs de Breviario in eadem solemnitate, &
classe, si sint paria in solemnitate, & dignitate: In alijs vero
Ecclesijs non proprijs, nec ut propria habentia præferuntur
festa Breviarij alijs de Dioecesi in eadem classe, & solemnitate,
& dignitate in occurrentia (non in concurrentia) ut videre est
in festo Sancti Exuperij, & Sancti Basilij Magni, quia juxta ru-
bricas Breviarij de concurrentia, num. 2. Festa in propria Ec-
clesia præferuntur alijs de Breviario in eadem solemnitate, &
dignitate.

3. Nullus potest, nec potuit post Bullam Pij V. positam
in Breviario instituere de novo Officia, vel addere Kalenda-
rijs etiam proprijs Ecclesiarum festa, vel Officia Sanctorum,
sine facultate expressa, & approbatione Pontificis, vel S. R. C.
ut constat ex Decreto Urbani VIII.posito in suo Breviario.

A

Possunt

Possunt tamen Ecclesiæ recitare de suis Sanctis Titularibus, & Patronis in suis festis principalibus, & octavis, & etiam de alijs festis principalibus, & quæ sub ritu Duplici consueverunt Ecclesiæ solemniter celebrare ante Bullam Pij V. quia hoc conceditur in rubricis Breviarij de Dup. num. 1. & de octav. n. 1.

4. De Sanctis Canonizatis, vel Beatificatis præcisè ex hoc titulo non potest recitari, extra propriam Ecclesiam Sancti, sine licentia S. R. C. ut decrevit, & prohibuit eadem S. R. C.

9. Decembris 1628. Per propriam Ecclesiam intelligitur, ubi est Sanctus Titularis, vel Patronus: Patronus vero principalis, si est post Decretum Urbani VIII. 23. Martij 1630. debet esse concessus, & approbatus à S. R. C. & cum alijs conditionibus ibi assignatis, nec potest recitari de translatione Sanctorum, vel Reliquiarum, vel de Sanctis à Populo, vel Episcopo ex devotione celebrantis sine dicta licentia S. R. C.

5. Canonici Regulares Sancti Augustini, & Moniales ejusdem Ordinis possunt recitare de Sanctissimo Sacramento semidup. singulis ferijs quintis præter Adventum, & Quadragesimam non impeditis festo, vel Officio semidup. necnon Vigilijs, sive jejunetur, vel non ex Decreto S. R. C. 1707.

6. Religiosi possunt recitare de festis, & octavis Diocesis, & locorum ibi commorantium, sed non ad id tenentur, nisi ad primum diem principalis Patroni. Clerici vero non possunt ex titulo aliquo recitare de festis, vel Officijs Religionum sine licentia ad id expressa Pontificis juxta dicta num. 3.

7. Quando Sabbato actum fuerit de aliqua infraoctava, & occurrat dies octava in Dominica 1. vel 2. clas. Adventus, Septuagesimæ, Sexagesimæ, vel Quinquagesimæ, recitabitur hoc modo: Primæ Vesp. erunt de Dominica cum Psalmis Sabbati, & totum Officium sit de Dominica cum commem. diei Octavæ in Vesp. Laudibus, & Missa sine precibus, & suffragijs. Si vero in Sabbato fuit factum Officium de festo, vel Officio dup. Vesp. in Sabbato erunt de dup. cum commem. Domini-

ca,

ca, & diei octav. Si occurrat semidup. Vesp. à Cap. erunt de Dominica, & commem. semidup. & diei octav. Si feria 2. occurrat dup. Vesp. in Dominica erunt de dup. commem. Dominicæ, & diei octav. Si vero semidup. occurrat; Vesp. erunt de Dominica cum commem. diei octav. & semidup.

8. In qualibet Ecclesia in qua asservatur, ut propria aliqua reliquia insignis alicujus sancti, puta Corpus, Brachium, Caput, Crux, aut illa pars Sancti, in qua passus est Martyr, sit de eo dup. in sua propria die, & in ea Ecclesia, in qua asservatur, & non alibi ex Decreto Urbani VIII. & S. R. C. nisi in aliqua Ecclesia, vel Diocesi aliter disponatur ex speciali privilegio Pontificis, vel S. R. C. ut in hac Diocesi pro Sancto Blasio, & Sancto Exuperio, & pro festo Reliquiarum fer. 3. post Trinitatem, quæ festa ex Sixto V. celebrantur in tota Diocesi ritu dup. Si vero Reliquia Sancti est parva, vel etsi sit insignis non est legitimè ab Ordinario approbata, tunc in nulla Ecclesia poterit de tali Reliquia Sancti recitari sine novo privilegio. Quando vero Reliquiæ sunt Sanctorum naturalium Hispaniæ, vel quamvis non sit Reliquia, est Sanctus naturalis Hispaniæ, poterit recitari de tali Sancto dup. in tota Diocesi, ubi est talis Reliquia insignis, vel Diocesis cujus est Sanctus naturalis.

9. Advertendum quod cum festum Sancti Firmini celebratur 7. Julij, & non 25. Septembris in quo obiit, non potest recitari de eo in die sui obitus sine speciali facultate Pontificis, vel S. R. C. nisi Reliquia Sancti sit magna, sive in se, & separatim, sive multæ simul junctæ, & de eodem corpore, tunc enim potest de eo recitari cum Officio dup. dicta die 25. Septembris, non solum in propria Ecclesia, sed etiam in alijs Ecclesijs Diocesis juxta Decretum Gregorij XIII. Missa vero solemnis dicta die semper potest dici in propria Ecclesia cum Gloria, & Credo, & cum unica Oratione propter concursum, & devotionem Populi.

A 2

Com-

10. Commemorationes communes diebus assignatis in rub. Breviarij fiant hoc ordine: De Cruce, de S. Maria, de Apostolis, de S. Jacobo Apostolo, Patrono Hispaniæ ex Gregorio XV. & ultima de Pace, quibus, ante quam ista fiat, adjungitur commemoratio de Patrono, vel Titulari, quæ etiam alijs aliquando antepositur pro dignitate istius; nam si Patronus, vel Titularis sit Sanctissima Trinitas, aut aliqua ex tribus Personis ipsius, debet fieri commemoratio ante quam de Cruce; si S. Michael, Angeli, aut S. Joannes Baptista, ante Apostolos, & post horum commemoratio fiat de quolibet alio S. Patrono, aut Titulari. Scire oportet, non posse fieri commemorationem simul de Patrono, & Titulari talis Ecclesiæ, nec de duobus Patronis, vel Titularibus sine speciali licentia Summi Pontificis, vel S. R. C. sed tantum de Patrono, vel Titulari juxta rub. Breviarij, nisi eo casu quo Titularis sit Sanctissima Trinitas, B. Maria Virg. aut Petrus, vel Paulus; tunc enim licet de Patrono facere commemorationem, quamvis non ad id teneamur.

11. In nostro Navarra Regno sunt Patroni æque Principales SS. Firminus Episcopus, & Mart. & Franciscus Xaverius cum Officio duplici 1. clas. & octava ex Bulla Apostolica SS. Dñi N. Alexandri PP. VII. data 13. Aprilis anni 1657. Pontificatus sui anno secundo. Et ex Decreto S. R. C. 17. Novembris anni 1657. inter consuetas debet fieri commemoratio propria de dictis duobus Patronis ut in isto libelo animadvertitur. In ea vero parte nostri Episcopatus Pampilonensis, quæ sita est extra Regnum Navarra, dumtaxat de S. Firmينو, uti Dicecensis unico Patrono fiat commemoratio, eam de communi unius Mart. assumendo, & ante, vel postea fiat de Patrono speciali, aut Titulari Ecclesiæ, secundum istius dignitatem.

COM.

COMMEMORATIONES

COMMUNES FIUNT HOC ORDINE.

DE Cruce, in officio feriali.
De Sancta Maria.
De SS. Petro, & Paulo.
De S. Jacobo Hisp. Patrono.
De SS. Firmينو, & Xaverio Patronis Regni, extra Regnum in Dicecisi de S. Firmينو dumtaxat, ut unico ipsius Patrono. De Titulari propriæ Ecclesiæ, vel loci Patrono.

Ultimo. De Pace.

Pro S. Jacobo.

Ad Vesp. Antiphona.

O! Beatum Apostolum, qui inter primos electus, primus omnium Apostolorum Domini Calicem bibere meruit. O! gloriosum Hispaniæ Regnum tali pignore, ac Patrono munitum, per quem fecit illi magna, qui potens est. Alleluja.

ψ. Annuntiaverunt opera Dei.
℟. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Laudes Antiphona.

Visitavit nos per Sanctum suum Apostolum, & fecit salutem de inimicis nostris Dominus Deus noster.
ψ. Annuntiaverunt opera Dei.
℟. Et facta ejus intellexerunt.

Oratio.

Esto, Domine, plebi tuæ sanctificator, & custos: ut Beati Jacobi Apostoli tui munia præsidij, & conversatione tibi placeat, & secura mente deserviat. Per Dominum!

Pro SS. Firmينو, & Franciscus Xaverio.

Ad Vesp. Antiphona.

HI sunt duo Protectores Regni, firmamentum Populi, & oblatio nostra coram Domino in manibus ipsorum.

ψ. Gloria, & honore coronasti eos Domine.

℟. Et

Et constituisti eos super
opera manuum tuarum.

Ad Laudes Antiphona.

Hic sunt duo viri miseri-
cordes, quorum pietates
nobis non defuerunt, & glo-
ria eorum non derelinquetur.
Gloria, & honore coronasti
eos Domine.

Et constituisti eos super ope-
ra manuum tuarum.

Oratio.

Deus, qui nos geminata
Sanctorum tuorum Fir-
mini Martyris tui, atque Pon-
tificis, & Francisci Xaverij
Confessoris protectione cir-
cundas, illorum intercessione,
fac nos constanti pace gaudere,
& ab insidijs inimicorum
omnium perpetua defensione

conserva. Per Dominum nos-
trum.

Pro S. Firmino Episc. & Mart.
extra Regnum in Diocesi.

Ad Vesp. Qui vult, &c.

Ad Laudes. Qui odit, &c.

Ps. de com. Oratio. Infirmita-
tem, &c.

*In Cathedrali ante commem-
orationem de Pace fit de Sanct.*

Augustino Episc. & Conf.

Ad Vesp. O! Doctor, &c.

Ad Laudes. Euge serve, &c.

Ps. Justam, &c.

Oratio.

Adesto supplicationibus
nostris Omnipotens Deus:
& quibus fiduciam sperandæ
pietatis indulges, intercedente
Beato Augustino Confessore
tuo, atque Pontifice, consueta
misericordiæ tribue benignus
effectum. Per Dominum, &c.

OFFICIA PROPRIA FESTIVITATUM POMPELONENSIS ECCLESIAE, ET DIÆCESIS.

JANUARIUS.

Die XXI. Januarij. *Fit de S.*
Agnete. Dup. ut in Breviario.

In secundis Vesp. à Cap. fit de
S. Vincentio Mart. commemor.

S. Agnetis.

*In Cathedrali Vesp. S. Vincen-
tij, commem. S. Agnetis.*

DIE XXII. JAN.

S. Vincentij Mart. duplex in
Diocesi (in Cathedrali dup. maj)
omnia de communi unius Mart.

ORATIO.

Adesto Domine supplica-
tionibus nostris, ut, qui
ex iniquitate nostra reos nos
esse cognoscimus, Beati Vin-
centij Martyris tui intercessio-
ne liberemur. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. Fratres,
debitores sumus, de communi
plurimor. martyrum.

In secundo Noct. Lect. iv.
Vincētius Osæ in Hispa-
nia citeriore natus, à
prima ætate studijs deditus,
sacras litteras à Valerio Cæsar-
augustano Episcopo didicit:
cujus etiam partes suscepit
prædicandi Evangelium, quod
Episcopus, propter linguæ im-
pedimentum, prædicatiōnis
officio, fungī non poterat. Ea
re ad Daciānum, Provinciæ à
Diocletiano, & Maximiano
præpositum, delata, Vincen-
tius Cæsaraugustæ comprehen-
ditur, & unā cum Valerio
Episcopo gravibus catēnis vin-
ctus ad Daciānum Valentiā
ad-

addūctur. Ubi eos in tetro, ac fatido carcere inclūtos, inedia, squalore, vinculis ferreis, ponderibus à collo ad manus pendētib; diū affigi fecit. R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductōrib; tu- rāvit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. V. Descenditque cum illo in foveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Illis indè postea ad se per- dūctis Daciānus, existi- mans, diuturna carceris mace- ratione afflicto, facile in suam sententiam descenduros, Episcopum interpellat: cur Religionis specie iussis Imperatorum adversetur? Cui, cum Valerius miti, & compōsito fermone respondere videretur; Vincēntius ad Episcopum conversus: cur, inquit, tyrannum hunc, Pater, humiliter allō- queris? Clama voce magna, & Dei potēntiam implōra, ut superbia hominis istius comprimatur. Quibus verbis excandescens Daciānus, Episco-

pum indè abducī jubet, & mōx afferri ad se omnia tormentōrum gēnera, & illis sanctum Diāconum crudeliter torquēri. Quare verberibus, & equuleo tortus, in craticula impōsitus, prunis ardētib; sup- pōsitis, & ferreis unguis excarnificatus, candētib;que laniinis exustus, ac resinæ gut- tis, & crepitanti sale respersus, cum nulla, aut tormentōrum vi, aut acerbitate, aut lenitate verbōrum à proposito deterrē- ri pōset; iterum dūctur in carcerem stratum testaceis fragmentis, ut ejus nudum corpus, somno oppressum, à subjectis etiā testarum aculeis torqueretur. R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prævenisti eum, in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vij.

Verum, illo in tenebrosa inclūso custodia, clarissimus splendor obortus totum car-

carcerem illustravit: quæ lux cum summa admiratione omnes, qui aderant, affecisset, res à custode carceris ad Daciānum defertur: Qui eductum in molli cūlcitra collocat: ut aliquantulum recreatus, acrius denū torqueretur; aut si amoto paululum carnifice, animam quietus exhalaret, non occisus, sed mortuus diceretur. Interè eum cœlestis aula suscepit, atque ita ignis, ferri, tortorū immanitate superata, victor ad cœlestem martyrij coronam advolvit, undè cimo Kalēdas Februarij. Cujus corpus, cum projectum esset inhumatum, corvus, & à volūcribus, & à lupo unguibus, rostro, alis mirabiliter defendit. Qua re cognita, Daciānus illud in altum mare demergi jubet: sed indè etiā divinitus ejectum ad litus, Christiani sepeliunt.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus. * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et. Gloria. Et.

In tertio Noct. Homil. Sancti Augustini Episcopi. In Evangelium. Nisi granum frumenti, ut in die S. Firmini Mart. 7. Julij.

In 2. Vesp. (in Diocesi) à Cap. de S. Ildephonso Episc. & Conf. ut in Hisp. commem. S. Vincentij, & Emerentianæ Virg. & Mart. ut in Brev.

In Cathedrali, Vesp. S. Vincentij, commem. S. Ildephonsi, & Emerent.

Festum S. Anastasij Mart. transfertur ad primam diem non impeditam. In qua fit de eisdem semidup. de communi unius Mar. Oratio propria in singulari. Lect. primi Noct. de scriptura occurrente Lect. iv. propria v. & vi. Triumphalis de eodem communi primo loco. In tertio Noct. Evangel. Si quis venit ad me de eodem communi primo loco.

FEBRUARIUS.

Die III. Februari. In festo S. Blasij Episcopi, & Mart. dup. in Diocesi; omnia de communi unius Mart. In primo Noct. Lect. de scriptura. In secundo Noct. Lect. iv. propria, ut in Brev. v. & vi. Triumphalis.

de eodem communi primo loco.
In tertio Noct. Evangelium. Si quis vult venire de eodem communi, de secundo loco, commem. S. Iuliani Episcopi, & Confess. *In secundis Vesp. à Cap. fit de die octavo: S. Iuliani, ut in primis Vesp. festi, commem. S. Blasij. Si festum S. Blasij venerit in Dominica septuag. sexag. vel quinquag. transfertur in primam diem non impeditam: Et in officio Dominicæ in Laudib. fit com. octavo. S. Iuliani. Et Vesp. erunt de die octavo. S. Iuliani cum commemoratione Dominicæ.*

MARTIUS.

Die prima Martij. *In festo SS. Angelorum Custodum Diacon. Dup. majus. Si hoc festum venerit in Quadragesima fit com. fer. ad Vesp. & Laud. Et nona Let. Evangel. fer.*

Si venerit in Dominica Quadragesimæ, vel in feria quarta Cinerum transfertur in diem sequentem.

Ad Vesperas, Añna.

Angelis suis, cum reliquis de Laudibus Psalmi de *Dñica, loco ultimi Psalmi.* Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Exod. 23.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, & introductat in locum, quem paravi. Observa eum, & audi vocem ejus.

Hymnus.

Custodes hominum psallimus Angelos Naturæ fragili, quos Pater addidit

Cælestis cõmites, insidiantibus Ne succumberet hostibus.

Nam, quod corruperit proditor Angelus,

Concessis merito pulsus honoribus,

Ardens invidia pèllere nititur Quos cælo Deus advocat.

Huc custos igitur pervigil advola,

Avèrtens patria de tibi credita Tam morbos animi, quam requiescere

Quidquid non finit incolas. Sanctæ sit Triadi laus pia jùgiter,

Cujus perpètuò nùmire machina

Triplex hæc règitur: cujus in omnia

Regnat glòria sæcula. Amen.

ÿ. In

Psalms 8.

ÿ. In conspectu Angelorum psallam tibi, Deus meus.

℞. Adorabo ad Templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Omnès sunt administratores spiritus in ministerium Missi propter eos, qui hæreditatem capiunt salutis.

ORATIO.

Deus, qui ineffabili providentia Sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, & eorum semper protectione defendi, & æterna societate gaudere. Per Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Angelorum Dominum: * Venite, adoremus: *Psalms,* Venite, exultemus. *Hymnus,* Custodes hominum, ut supra in i. *Vesperis.*

In primo Noct. Antiphona.

Dominus Deus Cæli, & terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infantium, & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum, & uldorem.

Quoniam vidèbo cælos tuos; òpera digitorum tuorum: * lunam, & stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulò minus ab Angelis, glòria; & honore coronasti eum: * & constituisti eum super òpera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves, & boves universas: insuper & pècora campi.

Vòlucres cæli, & pisces maris: * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

B.2.

An.

Añã. Dòminus Deus cœli, & terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Añã. Deus meus misit Angelum suum, & conclùsit orationem, & non nocuerunt mihi.

Psalmus 10.

IN Dòmino confido: quomodo dicitis animæ meæ: * Transmigra in montem sicut passer?

Quòniã ecce peccatòres intendèrunt arcum, paraverunt sagittas suas in phàetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quòniã quæ perfecisti, destruxèrunt: * justus autem quid fecit?

Dòminus in Templo Sancto suo, * Dòminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in pàuperem respiciunt: * pàlpebræ ejus interrogant filios hòminum.

Dòminus interrogat justum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem odit animam suam.

Pluet super peccatòres lapillos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eòrum.

Quòniã justus Dòminus, & justitias dilexit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Añã. Deus meus misit Angelum suum, & conclùsit orationem, & non nocuerunt mihi.

Añã. Bene ambulètis: & Dòminus sit in itinere vestro, & Angelus ejus comitètur vobiscum.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula: * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolium in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * & opòrbrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timèntes autem Dòminum glorificat.

Qui jurat proximo suo, & non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munerera super innocentem non accepit.

Qui

Qui facit hæc: * non movèbitur in æternum.

Añã. Bene ambulètis: & Dòminus sit in itinere vestro, & Angelus ejus comitètur vobiscum.

ψ. Stetit Angelus juxta aram templi.

℞. Habens thuribulum aureum in manu sua.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 23.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custòdiat in via, & intròducat in locum, quem paravi. Observa eum, & audi vocem ejus, nec contempnendum putes: quia non dimittet, cum peccaveris, & est nomen meum in illo. Quòd si audieris vocem ejus; & feceris omnia, quæ loquor; inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

℞. Angelis suis Deus mandavit de te, ut custòdiant te in omnibus vijs tuis: * In manibus portabunt te, ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum. ψ. Millia millium mi-

nistrabant ei, & decies millies centena millia assistebant ei. In manibus.

Ex Zacharia Propheta.

Lect. ij. Cap. i.

Factum est verbum Dòmini ad Zachariam filium Barachia, filij Addo, Propheta, dicens: Vidi per noctem, & ecce vir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo: & post eum equi rufi, varij, & albi. Et dixit: Quid sunt isti, Dòmine miæ & dixit ad me Angelus, quæ loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, & dixit: Isti sunt, quos misit Dòminus, ut perambulent terram. Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrteta, & dixerunt: Perambulavimus terram, & ecce omnis terra habitatur, & quiescit.

℞. Respondit Angelus Dòmini, & dixit: Dòmine exercituum, * Usquequò tu non miserèberis Jerusalem, & urbium Juda, quibus iratus es?

ψ. Ille

ŷ. Iste enim septuagèsimus annus est. Usquequò.

Leçtio iij. Cap. 2.

ET levavi oculos meos, & vidi: & ecce vir, & in manu ejus funiculus mensurum. Et dixit: Quò tu vadis? Et dixit ad me: Ut metiar Jerusalem, & videam quanta sit latitudo ejus: & quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus, qui loquebatur in me, egrediebatur, & Angelus alius egrediebatur in occursum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum, dicens: Absque muro habitabitur Jerusalem præ multitudine hominum, & jumentorum in medio ejus. Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu: & in gloria ero in medio ejus.

R. In conspectu gentium nolite timere, vos enim in cordibus vestris adorare, & timete Dominum: * Angelus enim ejus vobiscum est. ŷ. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus enim. Gloria Patri. Angelus enim.

In secundo Noct, Antiphona.

Cùm essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate ei.

Psalmus 18.

CÆli enarrant gloriam Dei: * & opera manuum ejus annunciat firmamentum.

Dies dièi eruètat verbum: & nox nocti indicat scientiam.

Non fuit loquelæ, neque sermones: * quorum non audiuntur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit, ut gigas ad currendam viam: * à summo caelo egressio ejus.

Et occursum ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata, convertens animas: * testimonium Domini fidele. sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ latificantes corda: * præceptum Domini lucidum illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel, & favum.

Etenim servus tuus custodit ea: * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab occultis meis munda me: * & ab aliènis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domini, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto maximo.

Et erunt, ut complacent eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus: * & redemptor meus.

Añã. Cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate ei.

Añã. Tollens se Angelus Domini, qui præcedebat castra Israel, abiit post eos.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, & mundo corde, * qui non accipit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum: * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas, principes, vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Do-

Dominus virtutum ipse est
Rex gloria.

Añã. Tollens se Angelus
Domini, qui præcedebat cal-
tra Israel, abiit post eos.

Añã. Immitteret Angelus Dò-
mini in circuitu timèntium
eum, & eripiet eos.

Psalms 33.

Benedicam Dòminum in
omni tempore: * semper
laus ejus in ore meo.

In Dòmino laudabitur àni-
ma mea: * audiant mansueti,
& lætèntur.

Magnificàte Dòminum me-
cum: * & exaltemus nomen
ejus in idipsum.

Exquisivi Dòminum, & exau-
divit me: * & ex omnibus tri-
bulationibus meis eripuit me.

Accèdite ad eum, & illu-
minàmini: * & faciès vestràe
non confundèntur.

Iste pàuper clamàvit, &
Dòminus exaudivit eum: * &
de omnibus tribulationibus
ejus salvàvit eum.

Immitteret Angèlus Dòmini
in circuitu timèntium eum: *
& eripiet eos.

Gustàte, & vidère, quòniã

suavis est Dòminus: * beàtus
vir, qui sperat in eo.

Timete Dòminum omnes
sancti ejus: * quòniã non est
inòpia timèntibus eum.

Divites eguèrunt, & esuriè-
runt: * inquirentes autem Dò-
minum non minuèntur omni
bòno.

Venite filij, audite me: *
timòrem Dòmini docèbo vos.

Quis est hòmo, qui vult vi-
tam: * diligit dies vidère bo-
nos?

Pròhibe linguam tuam à
malo: * & làbia tua ne loquàn-
tur dolum.

Diverte à malo, & fac bò-
num: * inquire pacem, & per-
sequere eam.

Oculi Dòmini super justos: *
& àures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dòmini super
facièntes mala: * ut perdat de
terra memòriam eòrum.

Clamaverunt justì, & Dò-
minus exaudivit eos: * & ex
omnibus tribulationibus eò-
rum liberàvit eos.

Juxta est Dòminus ijs, qui
tribulàto sunt corde: * & hù-
miles spiritu salvàbit.

Multæ tribulationes justò-
rum:

rum: * & de omnibus his libe-
ràbit eos Dòminus.

Custòdit Dòminus omnia
ossa eòrum: * unum ex his non
conterètur.

Mors peccatòrum pèssima: *
& qui odèrunt justum, delin-
quent.

Rèdimet Dòminus ànimas
servòrum suòrum: & non de-
linquent omnes, qui sperant
in eo.

Añã. Immitteret Angelus Dò-
mini in circuitu timèntium
eum, & eripiet eos.

¶ Ascèndit fumus aròma-
tum in conspèctu Dòmini.

℞. De manu Angeli.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

In Psalm. Qui habitat.

Lectio 10.

Angelis suis mandavit de
te. Mira dignatio, & ve-
rè magna dilectio charitatis.
Quis enim? Quibus de quo?
quid mandavit? studiòse con-
sideremus. fratres, diligènter
commendemus memoria hoc
tam grande mandatum. Quis
enim mandavit? cujus sunt
Angeli? cujus mandatis obtem-
perant? cujus obèdiunt volun-

tati? nempe Angelis suis man-
davit de te, ut custòdiant te
in omnibus vijs tu is. Nec cun-
ctantur, quin etiam in mani-
bus tollant te. Summa ergo
majèstas mandavit Angelis, &
Angelis suis mandavit. Illis
utique sublimibus, tam beàtis,
quàm proximis sibi cohàrenti-
bus, & verè domesticis man-
davit de te. Tu quis es? Quid
est homo, quòd memor es
ejus? aut filius hòminis: quò-
niã reputas eum? quasi verò
non sit homo putredo, & filius
hòminis vermis. Sed quid pu-
tas mandavit de te? ut custò-
diant te.

℞. Vivit ipse Dòminus: *
Quòniã custodivit me Ange-
lus ejus, & hinc euntem, & ibi
commorantem, & inde huc
revertentem. ¶ Et non per-
misi me Dòminus ancillam
suam coinquinari. Quoniam.

Lectio 11.

Quam tibi debet hoc
verbum inferre reve-
rentiam, afferre devo-
tionem, confèrre fiduciam,
reverentiam pro præsentia,
devotionem pro benevolèn-
tia;

C.

tia;

tia; fiduciam pro custodia. Cautè ambula, ut videlicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandatum est, in omnibus vijs tuis. In quovis diversorio, in quovis angulo Angelo tuo reverentiam habe. Tu ne audeas, illo presente, quod, vidente me, non auderes? An presentem esse dubitas, quem non vides? Quid si audires? Quid si tangeres? Quid si olfaceres? Vide, quia non solo visu, rerum presentia comprobetur.

R. Angelus Domini descendit cum Azaria, & socijs ejus in fornacem, & excussit flammam ignis de fornace: * Et non tetigit eos omnino ignis, neque contristavit.

ψ. Benedictus Deus eorum, qui misit Angelum suum, & eruit servos suos, qui crediderunt in eum. Et non.

Lectio vi.

IN ipso itaque, fratres, affectuose diligamus Angelos ejus, tanquam futuros aliquando coheredes nostros, interim vero actores, & tutores à Patre positos & prapósitos nobis,

Quid sub tantis custodibus timeamus? nec superari, nec seduci, minus autem seducere possunt, qui custodiunt nos in omnibus vijs nostris: fideles sunt, prudentes sunt, potentes sunt, quid trepidamus? Tantum sequamur eos, adhæreamus eis, & in protectione Dei cœli commoremur. Quoties ergo gravissima cernitur urgere tentatio, & tribulatio vehemens imminere, invoca custodem tuum, ductorem tuum, adjutorem tuum in oportunitatibus, in tribulatione: in clama eum, & dic; Domine, salva nos, perimus.

R. In omni tribulatione eorum non est tribulatus: * Et Angelus faciei ejus salvavit eos. ψ. In dilectione sua, & indulgentia sua ipse redemit eos, & portavit eos, & elevavit eos cunctis diebus sæculi. Et Angelus. Gloria. Et Angelus.

In tertio Noct. Antiphona.

Misit Dominus Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, & bellatorem, & principem exercitus regis Assyriorum.

Psal-

Psalms 95.

Cantate Domino cantum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, & benedicite nomini ejus: * annunciate de die in diem salutarem ejus.

Annunciate inter Gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes Deos.

Quoniam omnes dij Gentium dæmônia: * Dominus autem cœlos fecit.

Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam, & honorem: * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commovetur à facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur: *

judicabit populos in æquitate. Latentur cœli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus, * gauderunt campi, & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum à facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * & populos in veritate sua.

Añã. Misit Dominus Angelum suum, qui percussit omnem virum robustum, & bellatorem, & principem exercitus regis Assyriorum.

Añã. Adorate Dominum omnes Angeli ejus: audivit, & latata est Sion.

Psalms 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * latentur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflamabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbem

terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes, sicut cera fluxerunt à facie Dòmini: * à facie Dòmini omnis terra.

Annunciaverunt coeli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi glòriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui glòriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ, * propter judicia tua, Dòmine.

Quòdnam tu Dòminus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligis Dòminum, odite malum: * custodit Dòminus animas sanctorum suorum de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo: * & recitatis corde lætitia.

Lætamini justii in Dòmino: * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Añã. Adorate Dòminum omnes Angeli ejus: audivit, & lætata est Sion.

Añã. Benedicite Dòmino

omnes Angeli ejus, potentes virtute; facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Psalms 102.

Benedic anima mea Dòmino: * & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic anima mea Dòmino: * & noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia, & miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juvenis tua.

Faciens misericordias Dòminus: * & judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Mòysi, * filijs Israel voluntates suas.

Miserator, & misericors Dòminus: * longanimis, & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quòdnam secundum altitudinem coeli à terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente * longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quòmodo miseretur pater filiorum misertus est Dòminus timèntibus se: * quòdnam ipse cognovit signum nostrum.

Recordatus est, quòdnam pulvis sumus: * homo sicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri sic effloretur.

Quòdnam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: * & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Dòmini ab æterno: * & usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his, qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius: * ad faciendum ea.

Dòminus in coelo paravit

sedem suam: * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Dòmino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Dòmino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Dòmino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Dòmino.

Añã. Benedicite Dòmino omnes Angeli ejus, potentes virtute; facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

ψ. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

Ϟ. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Lectio Sancti Evangelij secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum dicentes: Quis putas major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia S. Hilarij Episcopi
Comm. in Matth. Can. 18.

Humilitas passionis scandalum mundo est. In hoc enim maxime ignorantia detinetur humana, quod sub deformitate crucis, æternæ gloriæ Dominum noluit accipere. Et quid mundo tam periculosum, quam non recepisse Christum? Verumtamen sub hominis nuncupatione auctorem scandali hujus Judaicum populum designat; per quem omne hoc mundo periculum comparatur, ut Christum in passione abnegent, quem lex, & Prophetæ passibilem prædicaverunt. Ideo enim necesse esse, ait, venire scandala: quia ad Sacramentum reddendæ nobis æternitatis, omnis in eo passionis, humilitas esset explenda.

℞. Machabeus, & qui cum eo erant, cognoverunt expugnari præsidia: * Cum fletu, & lachrymis rogabant Dominum, & omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salutem Israel.

℣. Cum pariter prompto

animo procederent Jerosolymis, apparuit præcedens eos eques in veste candida. Cum fletu.

Benedictio. Quorum festum.

Lectio viii.

Videte ne contempnatis unum de pusillis istis, qui credunt in me. Aptissimum vinculum mutui amoris imposuit, ad eos præcipue, qui verè in Domino credidissent. Pusillorum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Filius hominis venit salvare, quæ perditæ sunt. Ergo & Filius hominis salvat, & Deum Angeli vident, & Angeli pusillorum præsentia fideliū orationibus. Præesse Angelos absoluta auctoritas est. Salvatorum igitur per Christum orationes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculose ille contempnitur, cujus desideria, & postulationes ad æternum, & invisibilem Deum ambitioso Angelorum famulatu, ac ministerio pervehuntur.

℞. Tu Domine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechia rege Juda, & interfecisti de

ca-

castris Senacherib centum octoginta quinque millia: * Et nunc dominator cælorum mitte Angelum tuum bonum ante nos in timore, & tremore magnitudinis brachij tui.

℣. Ut metuant, qui cum blasphemia veniunt adversus sanctum populum tuum. Et nunc. Gloria. Et nunc.

Si hoc festum venerit in Quadrag. ix. Lectio leg. de Homilia Ferie occurr. & de ea fit comm.

Lectio ix.

Atque, ut ingentem esse in cælis lætitiā redditu humanæ salutis ostenderet, comparationis posuit exemplum ejus, qui oves nonaginta novem in montibus reliquisset, & errantem unam requisisset, qua inventa, plus gaudij sit, quam habebatur in nonaginta novem conservatione lætitiæ. Ovis una, homo intelligendus est, & sub homine uno, universitas sentienda est. Sed in unius Adæ errore omne hominum genus aberravit. Ergo nonaginta novem non errantes multitudo Angelorum

cælestium oppinanda est, quibus in cælo est lætitiā, & cura salutis humanæ. Igitur, & querens hominē, Christus est, & nonaginta novem relictis, cælestis gloriæ, multitudo est, cui cum maximo gaudio errans homo in Domini corpore est relatus. Te Deum.

AD LAUDES, ET PER
Horas, Antiphona.

Angelis suis Deus mandavit de te, ut custodiant te in omnibus vijs tuis.

Psal. Dominus regnavit, cum reliq. de Dominica.

Añ. Laudemus Dominum, quem laudant Angeli, quem Cherubim, & Seraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclamant.

Añ. Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui est in cælis.

Añ. Benedictus Deus, qui misit Angelum suum, & eruit servos suos, qui crediderunt in eum.

Añ. Laudate Deum omnes Angeli ejus, laudate eum omnes virtutes ejus.

Ca-

Capitulum. Exod. 23.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum, quem paraveris: observa eum, & audi vocem ejus.

Hymnus.

ORbis paterator optime,
 Qui, quidquid est, potètia
 Magna creasti, nec regis
 Minore providentia.
 Adesto supplicantium
 Tibi reorum cœtus
 Lucisque sub crepusculum
 Lucem novam da mentibus.
 Tuusque nobis Angelus
 Signatus ad custodiam,
 Hic adsit: à contagio
 Qui criminū nos prætegat.
 Serpētis nobis æmuli
 Calūnias exterminet,
 Ne rete fraudulentiæ
 Incerta nectat pectora.
 Metum repellat hostium.
 Nostris procul de finibus:
 Pacem procurer civium,
 Fugētque pestilentiam.
 Deo Patri sit gloria,
 Qui, quos redemit Filius,
 Et sanctus unxit Spiritus,
 Per Angelos custodiat. Amen

ψ. In conspectu Angelorum
 psallam tibi Deus meus.

℞. Adorabo ad templum
 sanctum tuum, & confitebor
 nomini tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Reverfus est Angelus, qui
 loquebatur in me, & suscitavit me, quasi virum, qui suscitatur à somno suo.

Oratio.

Deus, qui ineffabili providentia Sanctos Angelos tuos ad nostram custodiam mittere dignaris: largire supplicibus tuis, & eorum semper protectione defendi, & æterna societate gaudere. Per Dñm.

Ad Tertiam, Añā. Laudemus Dominum.

Cap. Ecce ego, ut supra.

℞. *brev.* Stetit Angelus, * Juxta aram templi. Stetit ψ. Habens thuribulum aureum in manu sua. Juxta. Gloria Patri. Stetit.

ψ. Ascendit fumus armatum in conspectu Domini. ℞. De manu Angeli.

Ad Sextam, Añā. Angelorum.

Ca.

Capitulum. Exod. 23.

Nec contemnendum putas: quia non dimittet cum peccaveris, & est nomen meum in illo.

℞. *brev.* Ascendit fumus armatum, * In conspectu Domini. Ascendit.

ψ. De manu Angeli. In conspectu. Gloria Patri. Ascendit.

ψ. In conspectu Angelorum psallam, tibi Deus meus.

℞. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Ad Non. Añā. Laudate Deum.

Capitulum. Exod. 23.

Quod si audieris vocem ejus, & feceris omnia, quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te. Præcedetque te Angelus meus.

℞. *brev.* In conspectu Angelorum: * Psallam tibi, Deus meus. In conspectu.

ψ. Adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nomini tuo. Psallam. Gloria Patri. In conspectu.

ψ. Adorate Deum.

℞. Omnes Angeli ejus.

In secund. Vesp. Añā. Angelis suis, cum reliq. de Laud. Psalm. Dixit Dñs, cum reliq. de Dominica. & loco ultim. Psalm. Confitebor tibi Domine in toto corde meo: quoniam, ut in Vesp. ser. 6.

Capitulum, Hymn. & ψ. ut supra in primis Vesp.

Ad Magnif. Antiphona.

Sancti Angeli Custodes nostri, defendite nos in prælio, ut non pereamus in tremendo judicio.

APRILIS.

Feria iij. post octavam Paschæ. In Dedicacione Ecclesiæ Cathedralis Pompelon. Dup. 1. class. in tota Diœces. In Civitate cum octava. Et extra eam sine octavo. Omnia de communi Dedicacionis Ecclesiæ cum Alleluja, in sine Invitator. Antiph. ψ. & ℞. & Psalm. Nocturnor. dicuntur sub prima Añā.

MAIUS.

Die X. Maij. In festo Sancti Martini Layn. Mart. Dup. in Diœces. Lektionen primi Noct. de scriptura. In secundo Noct. ser.

D mo

m. Sancti Ambrosij. Dignum, & Congruum, de communi mart. tempore Paschal. de primo loco. In tertio Noct. Homil. Ego sum vitis vera, de eodem communi, nona lect. & commem. SS. Gordiani, &c. mart. eorum Antiph. in Laudib. de primis Vesp. ejusdem commun.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut qui Beati Martini Martyris tui, &c.

Si hoc festum venerit in fer. 2. rogat. vel Vigil. Ascens. Lectio- nes primi Noct. Fratres, debi- tores sumus, ut in commun. plu- rimor. martyr. extra tempus Paschal.

Si autem venerit in Vigil. Pen- tecost. vel in ipsa die, transfer- tur post ejus octavo. Et tunc om- nia de communi unius Martyris extra temp. Paschal. Lect. primi Noct. de scriptura. In secundo Noct. sermo Sancti Augustini Episcop. Triumphalis, &c. In tertio Noct. Homil. Sancti Gre- gorij Papæ. Si quis vult, de com- muni de secundo loco.

Feria III. post Festum SS. Tri- nitatis. In festo Reliquiar. Ec-

clesiæ Cathedral. Pompelon. Dup. in tota Diœces. ex concessione Sæxi V.

Omnia de communi plurimor. martyr.

In primo Noct. Lect. de scrip- tura. In secundo Noct. Nemo est, qui nesciat, de communi plurimor. martyr. In tertio Noct. Evangel. Descendens Jesus de monte, de eodem communi.

ORATIO.

Propitiare, quæsumus Dô- mine, nobis famulis tuis per Sanctôrum tuorum, quô- rum reliquiæ in hac (vel in illa) continentur Ecclesiâ, merita gloriosa; ut eorum pia inter- cessione ab omnibus semper protegâmur adversis. Per Dô- minum.

In alijs Eccles. præter Cathe- dral. non dicitur in Oratione, in hac, sed in illa.

Si in dicta fer. 3. occurrat dup. minus; In Cathedral. fit de festo Reliquiar. non vero in alijs Ec- clesijs, sed transfertur ad diem sequentem, vel aliam non impe- ditam festo duplici, vel semidup. vel Dominica. Festum semidup. occurrens in dicta fer. 3. trans- fer-

fertur ad aliam diem non impe- ditam.

JUNIUS.

Die XIV. In Eccles. Cathedr. Festum S. Exuperij Episc. & Confess. Duplex. Omnia ut in communi Confess. Pontif. Oratio. Da quæsumus.

Lect. primi Noct. de scriptura. In secundo, & tertio Noct. de comm. de primo loco.

In secundis Vesp. à Cap. fit de S. Basilio Magno Episc. & Conf. commem. Exuperij, & SS. Viti &c. mart.

Extra Cathedral. In Diœces. S. Baslij Magni Episc. & Conf. Dup. ut in Breviar. In secun- dis Vesp. à Cap. Exuperij comm. Baslij, & SS. Viti &c. mart.

Die XV. In Cathedral. S. Ba- slij Magni Episc. & Conf. Dup. nona lectio (ex duabus) & comm. SS. Viti, &c. mart. cum secundis Vesp.

Extra Cathedral. In Diœces. S. Exuperij Episc. & Conf. Dup. amnia ut supra, nona lectio (ex duabus) & comm. SS. Viti, &c. mart.

Si hoc ipso die occurrat dies Dominica, vel faciendum fit offi- cium de aliquo festo dup. prius

translato, fit de Dominica, vel de festo prius translato: Et offi- cium S. Baslij in Cathedral. & S. Exuperij in Diœces. transfe- rantur in primam diem officio novem lect. non impeditam.

JULIUS.

Die VII. In festo Sancti Fir- mini Episc. & Mart. & Patroni Diœces. & Regni, Dup. 1. clas. cum octavo. Pompelonens. Diœces. & Regno.

Omnia de communi unius Mart.

ORATIO.

DEUS, qui nos Beati FIR- MINI Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate lætificas; concede propitius: ut cujus natalitiâ colimus, de ejusdem etiâ protectiône gau- deâmus. Per Dôminum.

Lect. primi Noct. A Milero, ut in communi unius Martyris.

In secundo Noct. Lect. 10:

Firminus Pompelone nobi- libus parentibus Firmo; & Eugenia natus, una cum illis à Beato Saturnino Episco- po Tolosano baptizatus est, à quo, & Honesto Presbytero, ut Christiana Religione im-
D 2
bue.

buerent, traditus, tantum in ea profecit, ut Regionēs circumquaque Evangelicis documentis, & vitæ sanctitate illustraret. Episcopus Pompelonensis creatus, terrenis facultatibus in pauperes erogatis, ad munus Apostolicum se accingens, cum intelligeret per universam Galliam inferri sævam Christianis persecutiōnem, Pompelone discēdens, multas Galliārum Urbes perlustravit, atque ab Idolōrum cultu innumeram multitudinem Aggennensium, & Andegavensium ad Christi fidem convertit; Dōmino ejus doctrinam multis miraculis confirmante.

R. Honestum fecit illum Dōminus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductōribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ¶. Justum deduxit Dōminus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Indè Bellovacum petens, cum pro stirpanda Idolatriæ superstitione plurimum

laboraret, à Valerio Præsidente cōprehensus, & flagellis usque ad necem cæsus, in carcerem conjectus est. Sergio autem Valerij successori reservatus, eo loco in diem, & squallorem diu patienter tulit: sed vi à Pōpulo liberatus, in ea Civitate diutius prædicavit. Ecclesiā in honorem Protomartyris Stephani, aliasque nonnullas construxit. Indè Ambianum perrexit, ubi quadraginta dierum spatio, multis edictis miraculis, tria hominum millia ad Christi fidem convertit, sacroque Baptismate abluit. Porrò Sebastianus, & Longinus Præsides, cum certò scirent Firmini prædicatione multas suæ Provinciæ Urbes, Idolis contemptis, Christum colere, Treveris Ambianum, quam celerrimè advenērunt: Et Firminum graviter objugatum, quod contra Imperialia edicta novam Religionem induceret, in carcerem detruunt. At pōpuli seditionem veriti, intempēste noctis silentio, eum capite plebei jussērunt, septimo Kalendas Octōbris.

R. De.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Dōmine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ¶. Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Eius Corpus Faustiniānus Senator, qui ab ipso Firmino fuerat lavacro Baptismatis regeneratus, clam sepelivit: Quod ibi lauit usque ad Theodoricum Regem, quo tempore Salvius Venerabilis Ambianensium Antistes assiduis precibus à Deo impetravit, (ingenti super sepulchri locum lumine radiante, & ex eodem suavissimo odore ad vicina usque oppida flagrante) Sancti Martyris reliquias sibi revelari. In quarum translatione, elementa etiam ipsa visa sunt ei obsequium præstitisse. Nam Idibus Januarij, cum hiems esset horrida, subito omnes Regionis arbores floribus, & folijs virētibz vestitæ, præta lilijs, ac rosis plena omnibus aridebant. De-

nique multi ægrōti, & infirmi ob merita Sancti Firmini illa die integram sanitatem recuperarunt.

R. Stola jucunditatis induit cum Dōminus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ¶. Cibavit illum Dōminus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientia salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 12. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis; nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum marenet. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi, Tract. 51. in Ioan. sub med.

Ipse Dōminus Iesus erat granum mortificandū, & multiplicandū: mortificandū infidelitate Judæorum, multiplicandū fide populōrum. Jam verò exhortans ad passionis suæ sectanda vestigia: Qui amat,

amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quod duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animam suam, perdet eam: noli amare, ne perdas: noli amare in hac vita, ne perdas in aeterna vita.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. V. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio. viii.

Hoc autem, quod postea dicitur, magis habere videtur Evangelicus sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam. Ergo, quod supradictum est, qui amat (sub intelligitur in hoc mundo) ipse utique perdet: qui autem, odit (utique in hoc mundo) in vitam aeternam ipse custodit eam. Magna, &

mira sententia, quemadmodum sit hominis in animam suam amor, ut pereat, odium, ne pereat. Si male amaveris, tunc odisti: si bene oderis, tunc amasti. Felices, qui odierunt custodiendo, ne perdant amando.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria. Qui.

Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrepat, ut te ipsum velis interire, sic intelligendo, quod debes edisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni, atque perversi homines, & in seipsis crudeliores, & sceleratiores homicidae, flammis se donant, aquis se praedecant, praecipitio se collidunt, & pereunt. Hoc Christus non docuit: imò etiam diabolo praecipitium suggerenti respondit: Redi retro satanas: scrip-

scriptum est: Non tentabis Dominam Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificaturus erat Deus: Cum esses junior, cingebas te, & ambulabas, quo volebas, cum autem senueris, alter te cinget, & feret, quod tu non vis. Ubi satis expressit, non a se ipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi. Te Deum.

Quando hoc festum venerit in Sabbato, in secundis Vesp. fit commemor. Coronae Domini, & Dominicae occurrentis. Sin autem fit commemor. Sanctae Elisabethae Viduae.

Dominica infraoct. S. Firmini, quae est prima post oct. Apostolor. Petri, & Pauli, fit de festo Constantinae Domini. Dup. maj. ejus officium fit, ut infra ponitur.

Et si in dicta Dominica venerit octava S. Firmini. Officium Coronae Domini fit in Dominica sequent. prima post octav. S. Firmini, quae erit die xxi. Julij.

Die VIII. Julij *secunda die infraoct. S. Firmini, fit officium de Sancta Elisabeth, ut in Breviario cum commemor. oct. In secund. Vesp. Cap. oct. commemor. Elisabeth.*

Die IX. Julij. *Tertia die infraoct. de ea semidup.*

In primo Noct. Lect. de script. occur.

In secundo Noct.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Sermone 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Patienter permittunt aegroti se a medicis secari, uri, & varijs amaritudinum confectionibus anxari, ut temporali tandem restituantur sanitati. Quanto magis Sanctus Firminus longanimiter toleravit omnem acerbiteriam tormentorum temporalium, ut coronaretur in misericordia, & miserationibus, & in bonis satiaretur desiderium suum: In torculari itaque conculcari voluit, ut tanquam uva matura in vinum deficeret, & vinum malorum granatorum dilecto suo propinaret, quo mentes religiosae ebrietate sciunt viriliter conculcare, & ad aeterna irretitoris oculis anhelare.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi cla-

claritatem aeternam. *ψ.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Qui ergo in tyrocinio suo mundanas contempsit divitias: qui corporales etiam refrænavit illècebras: qui in provectu militiæ suæ multas est perpessus injurias, in perfectiõne sacrificij, nihil sibi reservans, se ipsum obtulit holocaustum, bibens illum calicem pretiosum, quem sedens ad magnam mensam sacrae lectiõnis, sibi prius ab invitatore suo viderat appositum. Cujus mors, quantumcumquè videatur in conspectu reproborum despicibilis, in oculis tamen ejus est pretiosa, qui in sanctis suis est mirabilis. At ipse enim primò vocavit militem suum, ipse magnificavit, ipse justificavit, ipse dedit ei pugnare, ipse dedit & vincere. Longè est dissimilis hæc militia mundanæ militiæ, in qua victores existimantur, qui quod malè desiderant, assequuntur; qui latantur, cum

malè fecerint, & exultant in rebus pessimis. *℞.* Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus nõ fraudasti eum. *ψ.* Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

In Christiano ergò agone manifesta est poena, occulta victoria, secundum quod ex persona martyrum clamat Psalmista: Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis. In Deo faciemus virtutem: tanquam si diceret victoria nostra, gloria nostra intus est, non foris est: foris despecti, intus dilecti. *℞.* Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. *ψ.* Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Joannem.

Lectio

Lectio vii. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

De homilia S. Augustini Episc.

Quid sit ministrare Christo, cui operi merces tanta proponitur, hoc potius debemus inquirere. Si enim hoc putaverimus esse Christo ministrare, ea quæ sunt corpori necessaria preparare, aut cenanti cibum coquere, vel apponere, vel poculum dare, poculumque miscere: fecerunt hoc illi, qui potuerunt illum in corpore habere presentem, sicut Martha, & Maria, quando Lazarus unus erat ex discumbentibus. Sed eo modo, Christo etiam Judas perditus ministravit. Nam, & oculos ipse habebat: & quamvis ex eis, quæ mittebantur, sceleratissime furaretur, per illum tamen etiam necessaria parabantur.

℞. Corona aurea super ca-

put ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. *ψ.* Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

Nullo modo igitur de hujusmodi ministro diceret Dominus: ubi sum ego, illic & minister meus erit: & si quis mihi ministraverit honorificabit eum Pater meus: quoniam Judam talia ministrantem, reprobatum, potius quam honoratum, videmus. *℞.* Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cælestia regna pervenit. *ψ.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

Ut quid ergo alibi querimus, quid sit ministrare Christo, & non potius in

E istis

illis ipsis verbis agnoscimus? Cum enim dixit: si quis mihi ministrat, me sequatur; hoc intelligi voluit, ac si diceret; si quis me non sequitur, non mihi ministrat. Ministrant ergo Jesu Christo, qui non sua querunt, sed quæ Jesu Christi. Te Deum.

In secund. Vesp. à Cap. de Septem Fratribus, commemor. oet.

Die X. Julij. *Quarta die infraoet. sit Officium de septem Fratribus, &c. ut in Breviar. cum commemor. oet.*

Die XI. Julij. *Quinta die infraoet. de ea semidup. cum commemor. S. Pij Pap. & Mart.*

In primo Noct. Lect. de script.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Petri Chrysologi. *de Sancto Apollinari 128.*

Lect. iv.

Merito Sanctus Firminus, quia juxta mandatum Dei sui perdidit animam suam, eam invenit in vitam sempiternam. Beatus, qui ita cursum consummavit, fidem servavit, ut verè primus à credentibus suo reperiretur in loco. Nec eum quisquam Confessoris vocabulo minorem

credat esse, quam Martyrem, quem Dei nutu quotidianum, & multiplicem reversum conspicit ad agonem. Audi Paulum dicentem: Quotidie morior: semel mori parum est eum, qui potest regi suo gloriosam sæpe de hostibus referre victoriam.

Et Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tunc illi: * Et dedit illi claritatem æternam. ¶ Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Non tam mors, quam fides, & devotio martyrem facit: & sicut virtutis est in acie, in conflictu pro Regis amore succumbere; ita perfectæ virtutis est diu agere, & consummare certamina. Non ideo persequutus est martyrem, quia non intulit mortem, sed probavit martyrem, quia non elicit fidem, iniecit tela, quæ potuit, & omnia armorum suorum genera callidus exegit inimicus: nec tamen for-

fortissimi ductoris movere mentem potuit, aut temerare constantiam.

Et Desiderium animæ ejus tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. ¶ Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

Sed ut propugnatorè suum sibi Ecclesia Sancta retineret, Christo vehementer occurrit, ut vincenti justitiæ reservaret coronam, & sibi belli tempore præliatoris sui præsentiam condonaret. Et quid plura fratres? Egit, egit Ecclesia Sancta mater, ut nusquam à suo separaretur Antistite. Ecce vivit, ecce ut bonus Pastor suo medius assistit in grege: nec unquam separatur spiritu, qui corpore præcessit ad tempus: extinctus est diabolus, persecutor occubuit: ecce regnat, & vivit, qui pro Rege suo desideravit occidi, qui vivit, & regnat Deus per omnia seculorum secula.

Et Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. ¶ Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus, & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et coronam, Gloria Patri. Et coronam.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit: ipsum solum manet. Et reliqua.

De homilia S. Augustini Episc. *Ex tract. 15. in Joannem.*

Minister est Christi usque ad illud opus magnæ charitatis, quod est animam suam pro fratribus ponere, hoc est enim, & pro Christo ponere: quia & hoc propter sua membra diciturus est, cum profectis fecistis, pro me fecistis. De tali quippè opere etiam se ministrum facere, & appellare dignatus est; ubi ait: sicut filius

hominis non venit ministrari, sed ministrare, & animam suam pro multis ponere. Hinc ergo est unusquisque minister Christi, unde est minister, & Christus. Sic ministrantem Christo, honorificabit Pater ejus honore illo magno, ut sit cum Filio ejus, nec umquam deficiat fidelitas ejus.

℞. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. ♯. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dalecedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viij.

CUM ergo auditis, fratres, Dominum dicentem: ubi ego sum; illic, & minister meus erit: nolite tantummodo bonos Episcopos, & Clericos cogitare: etiam vos pro modo vestro ministrare Christo bene vivendo, eleemosynas faciendo, nomen, doctrinamque ejus, quibus potueritis, predicando, ut unusquisque etiam Pater familias hoc nomine agnoscat paternum affec-

tum suae familiae se debere. Pro Christo, & pro vita aeterna suos omnes admoneat, doceat, hortetur, corripiat, impendat benevolentiam, exerceat disciplinam.

℞. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit: sed ad caelestia regna pervenit. ♯. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Nona lect. de Sancto Pio Papa & Mart. ut in Breviar. Antiph. pro ejus commem. Ille sanctus, ut in primis Vesp.

Vesp. de Sancto Ioanne Gualberto Confess. cum commem. oct. & SS. Naboris. &c. Mart.

Die XII. Julij. Sexta die infraoct. fit Officium de S. Ioanne Gualberto Confess. Dup. ut in Breviar. cum commem. oct. & SS. Naboris, &c. Mart. In secundis Vesp. comm. S. Anacleto Pap. & Mart. & octavo. cujus Oratio Infirmiorem.

Die XIII. Julij. Septima die infraoct. fit de S. Anacleto Pap.

℞.

℞. *Mart. semidup. ut in Brev. comm. oct. Antiph. Ille Sanctus. ♯. Gloria, & honore.*

Vesp. de oct. S. Firmini, ut in primis Vesp. festi com. Anacleto, cujus Oratio, Infirmiorem.

Die XIV. Julij. In die octava Sancti Firmini Dup. Omnia ut in die.

Lectiones primi Noct. de scrip.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

De Sancto Ignatio tomo 5.

Lectio iv.

TEMPUS animadvertite, fratres, quo dignitatem Episcopalem Beatus Firminus est affectus: neque enim est eadem nunc, quae tunc erat Ecclesiam gubernandi conditio: non aequalis est labor viam tritam, & planè paratam post multos ingredi viatores, atque eam, quae nunc primò secunda est, quaeque praerupta, & saxosa, ferisque plena, nec ullum adhuc viatorem admisit. Tunc autem quocumque quis oculos verteret, ubique praecipitia, barathra, & bella, & pugnae, & pericula: Imperatores, & Reges, & Populi, & Civitates, & gentes, & domestici, &

alieni, credentibus insidias tendebant.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. ♯. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUemadmodum igitur gubernatorem admiramur, non quod vectores possint in portum incolumes ducere, cum mare tranquillum est, cumque navis fertur ventis secundis, sed cum insaniente pelago, ventisque friventibus, qui in navi sunt inter se disentiunt, magna tempestate intus, & foris navigantes exagitante, navim tamen potest dirigere, & conservare: sic eos, qui tunc Ecclesiam regerant, multo magis, quam illos, qui eam in praesenti gubernant, suspicere debemus, & admirari, quando multa bella intus, & foris, quando fidei planta imbecillior erat adhuc, & diligentia magis indigebat: quando

do

do veluti modo genitus infans Ecclesie populus, magnam providentiam, atque sapientiam animæ, à qua nutriendus esset, postulabat.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. V. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

Verum, ne totum tempus in Episcopatus consideratione collocantes ab ijs, quæ ad eum uti martyrem spectant, enarrandis excludamur, age, ad illius certamina contendamus. Versutus enim diabolus, & ad struendas aptus insidias, existimabar, si Pastores sustulisset, & ovilia se facile direpturum. Sed, qui comprehendit astutos in eorum astucia, ostendens Ecclesias suas non ab hominibus gubernari, sed eos, qui in ipsum credunt, semper à se regi, id fieri permittebat; ut cum cerneret, rectoribus sublatis, non tamen

religionem delèri: nec veritatis prædicationem extingui, sed potius augeri: ex rebus ipsis, & ipse, & qui ei inserviebant, omnes intelligerent Christianorum disciplinam non ab hominibus pendere, sed in cælis radices agere, Deumque esse, qui ubique Ecclesias tueretur.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. V. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio Sancti Evangelij secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet. Et reliqua.

Homil. S. Joannis Chrysostomi.

Homilia 66. in Joannem.

Dulcis præsens vita est, & multæ plena voluptatis, non

non tamen omnibus, sed ijs tantum, qui illi sunt affixi. Quod si quis in coelum suspenderit, & quæ ibi præclara sunt, contemplatus fuerit, statim hanc contemnet, ac nullius præterij existimabit. Nam, & corporum pulchritudo, quoad pulchrius non deprehenditur, in admiratione habetur: cum verò aliud præstantius apparerit, illa prior despicitur. Quod si illam pulchritudinem, etiam nos intueri voluerimus, & cælestis regni speciem considerare, confestim nos hujus sæculi vinculis dissolvemus.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. V. Quoniam prevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viij.

Vinculum namque est terrenarum rerum affectio: ad cujus dissolutionem, ut nos induceret Christus, quid dicat atrende: Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit

animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Enigmari simile hoc dictum videtur: non tamen ita est, imò verò præcipuæ sapientiæ plenum. Et quomodo, qui amat animam suam, perdet eam? Qui absurdus ejus cupiditatibus obtemperat, qui præter debitum ei indulget: quemadmodum, è contrario, qui odit eam in hoc mundo, custodit eam: hoc est, qui non pareat ei, cum noxia jubet.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriam quæsit: sed ad cælestia regna pervenit. V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

Et non dixit, qui non pareret, sed qui odit. Sicut enim, quos odio habemus, ne vocem quidem audire, nec vultum eorum videre æquo animo patimur: ita & animæ, si quid præter Dei voluntatem nobis imperat, vehementer

aversari oportet. Cum enim jam de morte ad eos verba facturus esset, de morte videlicet sua, & prævidèret eorum tristitiam, & exanimationem, per excessum loquutus est, iniquiens: Quid dico, si mortem meam generosè non ferètis. Nisi vos ipsi moriamini, nullum vos sequetur emolumentum. Te Deum.

In secundis Vesp. fit commemor. Henrici Confess. semidup.

Festum S. Bonaventuræ transfertur in primam diem officio dup. semidup. vel Dominica non impeditam.

Dominica post octav. Apostolor. Petri, & Pauli. In festo Coronæ Domini, Dup. majus.

Si hoc festum venerit in die S. Firmini transfertur in sequentem Dominicam post ejus octav.

Ad Vesperas, Antiphona.

Adest nova solemnitas, cum reliquis de Laudib. Psalm. Dixit Dominus: cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalmi, dicitur. Laudate Dominum omnes gentes.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, & videte filias Sion Regem Salomònem in diadèmate, quo coronavit eum mater sua.

Hymnus.

Aterne Rex altissime,
Reddès coronas pèditas,
Da coronæ sanctissimæ
Laudes profferre debitas,
Coronæ Christi capitis,
Signum nostræ tristitiæ,
Honoribus exhibitis,
Det nunc vocem letitiæ.
Sertum signat victoriæ,
Qua Christus mortè expulit
Qua donat nobis glòriam,
Quæ caput nostrum sustulit.

In tanto diadèmate
Rosa floret cum lilio,
Cum utriusque Pneumate
Sit laus Patri, & Filio. Amen.
V. Tuam coronam adoramus
Domine.
R. Tuam gloriosam recolimus
passionem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Consecrator coronæ spinæ, perpètuae largitor
laureæ, fons almæ bonitatis
celebrates tanta solèmnia duc
ad illa festa fælicia supèrnæ Ci-
vitatis, ubi vera sunt gaudia.

Oratio

ORATIO.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus, ut, qui in memoriâ passionis Domini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso glòria, & honore coronari mereamur in coelis. Qui tecum vivit.

Deinde fit commemor. Dominicæ occur. & infraoct. S. Firmini.

Ad Matutinum Invocatorium.

Jubilèmus Christo Regi Domino: * Qui post coronam spineam, coronam confert glòriæ.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

Sacræ Christi celebrèmus
Coronæ solèmnia,
Et ipsius revocèmus
Ad mentem præconiâ,
Ut implèta comprobèmus
Legis vaticiniâ.

Inter vepres demonstratur,
Vervex hærens cornibus,
In quo Christus figuratur
Coronandus sentibus:
Deus vivit, immolatur
Homo pro hominibus,
Sinæ rubus inflammatur,

Nec tamen combùritur:
Ignis spinis coronatur,
Quo culpa consumitur,
Nec læditur, sed sacrat
Spina dum sic tangitur.
Arcam, mensam, & altare
Sertum ambit aureum,
Et sculptura cingit mare
Sacerdotum æneum,
Quæ nunc Christi signat clare
Diadèma spineum.
Glòria, & honor Deo,
Usquequaque altissimo,
Una Patri, Filiòque,
Inclito Paraclyto,
Cui laus est, & potestas
Per aeterna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Antiphona.

Spineos aculeos suffert vir
beatus, impio judicio morte
condemnatus.

Psalmus r.

Beatus vir, qui non abiit in
consilio impiòrum, & in
via peccatorum non stetit: *
& in cathedra pestilentiae non
sedit.

Sed in lege Domini voluntas
ejus: & in lege ejus medi-
tabitur die, ac nocte.

Et erit tanquam lignum,
quod

quod plantatum est secus decursus aquarum: * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * & omnia, quæcumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impij, non sic: * sed tanquam pulvis, quem projicit ventus à facie terræ.

Ideo non resurgent impij in judicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * & iter impiorum peribit.

Añã. Spineos aculeos suffert vir beatus, impio judicio morte condemnatus.

Añã. Reges terræ, & omnes populi novum carmen agite de corona Domini.

Psalmus. 2.

QUare fremuerunt Gentes, * & populi meditati sunt inania?

Astiterunt Reges terræ, & Principes convenērunt in unum: * adversus Dominum, & adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * & projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, irridebit eos: * & Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * & in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me, * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula à me, & dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virgâ ferrea: * & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terrâ.

Servite Domino in timore: * & exultate ei cum tremore. Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus: * & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Reges terræ, & omnes populi, novum carmen agite de corona Domini.

Añã.

Añã. Tu Domine susceptor meus, gloria mea, exaltans caput meum.

Psalmus 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hominum usquequò gravi corde? * ut quid diligentis vanitatem, & quæritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamâvero ad eum.

Irascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificâte sacrificium justitiæ, & sperate in Domino: * multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti lætitiâ in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui: * multiplicati sunt.

In pace in idipsum: * dormiam, & requiescam.

Quoniam tu Domine, singulariter in spe: * constituisti me.

Añã. Tu Domine susceptor meus, gloria mea, exaltans caput meum.

ψ. Posuisti Domine super caput ejus.

℞. Coronam de lapide pretioso.

De Isaia Propheta. Cap. 61.

Lectio j.

Spiritus Domini super me, eo quod unxerit Dominus me, ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, & prædicarem captivis indulgentiam, & clausis apertionem: ut prædicarem annum placabilem Domino: & diem ultionis Deo nostro, ut consolârer omnes lugentes: ut pònerem lugentibus Sion, & darem eis coronam pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pallium laudis pro spiritu mæroris: & vocabuntur in ea fortes justitiæ, plantatio Domini ad glorificandum.

℞. Exivit Jesus portans spinam coronam, & purpureum vestimentum: * Et dicit eis Pi-

F2

latus:

latus: Ecce Homo. *ψ.* Egre-
dimini filiæ Sion, & videte Re-
gem vestrum coronatum corò-
na, qua coronavit eum mater
sua. Et dicit eis.

Lectio ij.

ET stabunt alieni, & pascent
pècora vestra: & filij pe-
regrinorum, agricolæ, & vini-
tòres vestri erunt. Vos autem
Sacerdòtes Dòmini vocabimur:
ministri Dei nostri, dicetur
vobis: fortitudinem gèntium
comedètis, & in glòria earum
superbiètis. Pro confusione
vestra dupplici, & rubore lau-
dabunt partem suam: propter
hoc in terra sua dupplicia pos-
sidedunt, lætitia sempiterna
erit eis.

R. Levavit Abraham ocu-
los suos, viditque post tergum
arietem inter vepres hæren-
tem cornibus: * Quem assu-
mens obtulit holocaustum. *ψ.*
Proprio filio non pepèrcit
Deus, sed pro nobis omnibus
tradidit eum. Quem.

Lectio iij.

GAudens gaudebo in Dò-
mino, & exultabit ani-

ma mea in Deo meo, quia in-
duit me vestimentis salutis; &
indumento justitiæ circunde-
dit me, quasi sponsum decora-
tum coròna, & quasi sponsam
ornatam monilibus suis. Sicut
enim terra profert germen
suum, & sicut ortus semen
suum gèrminat, sic Dòminus
Deus germinavit justitiam, &
laudem coram universis gen-
tibus.

R. Milites plectentes corò-
nam de spinis, imposuerunt
capiti ejus: * Et percutiebant
caput ejus arundine. *ψ.* Male-
dicta terra in opere tuo, spi-
nas, & tribulos germinabit tibi.
Et. Gloria Patri. Et.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Scuto bonæ voluntatis tuæ
coronasti eum Dòmine.

Psalms 5.

Verba mea auribus per-
cipe, Dòmine: * intèl-
lige clamorem meum.

Intènde voci orationis meæ:
* Rex meus, & Deus meus.

Quònim ad te orabo: * Dò-
mine, mane exaudies vocem
meam.

Manè astabo tibi, & videbo:

quo-

* quònim non Deus volens
iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te
malignus: * neque permanè-
bunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operan-
tur iniquitatem: * perdes om-
nes, qui loquuntur mendaciū.

Virum sanguinum, & dolo-
sum abominabitur Dòminus:
* ego autem in multitudine
misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam:
* adorabo ad templum sanctū
tuum in timore tuo.

Dòmine, deduc me in jus-
titia tua: * propter inimicos
meos, dirige in conspectu tuo
viam meam.

Quònim non est in ore eò-
rum veritas: * cor eòrum va-
num est.

Sepulchrum patens est gut-
tur eòrum, linguis suis dolose
agèbant: * judica illos Deus.

Dècidant à cogitationibus
suis, secundum multitudinem
impietatum eòrum expelle eos:
* quònim irritaverunt te Dò-
mine.

Et lætèntur omnes, qui spe-
rant in te: * in ætèrnum exul-
tabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te om-
nes, qui diligunt nomen tuum,
* quònim tu benedices justo.

Dòmine, ut scuto bonæ vo-
luntatis tuæ: * coronasti nos.

Añ. Scuto bonæ volunta-
tis tuæ coronasti eum Dòmine.

Añ. Hòdie lætaberis mili-
tans Ecclesia, pacis coronaberis,
& honòris glòria.

Psalms 8.

Domine Dòminus noster:
* quàm admirabile est
nomen tuum in univèrsa terra!

Quònim elevata est mag-
nificèntia tua: * super cœlos.

Ex ore infancium, & lactènti-
um perfecisti laudem prop-
ter inimicos tuos: * ut des-
truas inimicum, & ultorem.

Quònim videbo cœlos tuos,
òpera digitorum tuorum, *
lunam, & stellas, quæ tu funda-
disti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius hò-
minis, quònim visitas eum.

Minuisti eum paulò minus
ab Angelis glòria, & honore
coronasti eum: * & constituisti
eum super òpera manuum
tuarum.

Om-

Omnia subiecisti sub pedibus ejus: * oves, & boves universas: insuper, & pecora cæpi.

Volucres cæli, & pisces maris: * qui perambulans semitas maris:

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Hodie lætaberis militans Ecclesia, pacis coronaberis, & honoris gloria.

Añã. Usquequò exaltabitur potestas tenebrarum, caput lucis cingitur corona spinarum.

Psalmus 12.

Usquequò Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequò avertis faciem tuam à me?

Quandiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos. ne unquam obdormiam in morte: * ne quando dicat inimicus meus: prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: * & psallam nomini Domini altissimi.

Añã. Usquequò exaltabitur potestas tenebrarum, caput lucis cingitur corona spinarum.

ψ. Gloria, & honore coronasti eum Domine.

℞. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Serm. S. Ansèlmi Episc. Cap. 12.

Lectio iv.

Atende anima mea, quis est iste, qui ingreditur habens imaginem quasi regis, & nihilominus servi despectissimi confusione replètus, coronatus incèdit: sed ipsa ejus corona cruciatus est illi, & mille puncturis speciosum ejus verticem divulnerat. Regali purpura induitur, sed potius in ea despicitur, quam honoratur. Sceptrum in manu gestat, sed eo ipso caput ejus reverendum feritur. Adorant coram ipso positis in terra genibus, & regem

gem conclamant, & continuo ad conspuendum amabiles genas ejus subsiliunt, maxillas palmis concutiunt, & honorabile collum exhonorant. Vide anima mea quomodo per omnia vir iste coarctatur, & spernitur sub crucis onere: dorsum incurvare jubetur, & suam ipsius portare ignominiam.

℞. Felix spina per cujus stimulum sanguis exivit, qui salvat populum. * Recolamus agnum anniculum. ψ. O quam felices sunt istæ spinæ vernantes agni roseo sanguine. Recolamus.

Lectio v. Cap. 13.

Cognosce anima mea, cognosce, hic est Dominus Jesus Christus salvator tuus unigenitus Dei filius, verus Deus, verus homo, qui solus sub sole sine macula inventus est. Et nunc Dñe Jesu Redemptor meus, te ut verum Deum adoro, in te credo, in te spero, & quibus possum desiderijs ad te suspiro. Adjuva imperfectiorem meam: ad tuæ passionis gloriosa insignia, in quibus salutem meam operatus es, ro-

tum me inclino: tuæ victoriæ crucis regale vexillum in nomine tuo, Christe, adoro: tuam spineum diadema, tuo rubentes sanguine clavos, tuo sancto lateri impressam immensam lancem, tua vulnera, tuam sanguinem, tuam mortem, tuam sepulturam, tuam victoriam resurrectionem, & glorificationem, Christe, supplex adoro, & glorifico; odor enim mihi vitæ spirat in omnibus his: horum vivifico odore spiritum meum à peccati morte resuscita. Horum virtute abstutius Satanæ me custodi, meque conforta, ut & jugum mandatorum suave mihi fiat. & onus crucis, quod post te bajulare me jubes, humeris animæ meæ, leve sit, atque portabile.

℞. Occidentem illustrat Oriens verum solem nobis adjiciens: * Spem vincendi coronam largiens. ψ. Victor Christus arma victoriæ suæ nobis transmisit hodie. Spem.

Lectio vi. Cap. 17.

Quæ est enim fortitudo mea, ut juxta præceptum tuum mundi præfuras tam multiplices animo in-

inviecto sustineam? Nunquid pedes mei tanquam cervorum, ut te velociter currentem per spinas, & confraga passionum consequi valeam? sed audi, quæso, vocem meam, & inclina super me famulum tuum suavem illam crucem, quæ lignum vitæ est his, qui apprehenderint eam, ut & spiritu curram alacriter. Portabo infatigabiliter eam, quæ ab inimicis est, crucem post te: illam, inquam, divinissimam crucem humeris meis impone, cujus latitudo est charitas, super omnem creaturam se extendens, cujus longitudo æternitas, & cujus sublimitas omnipotentia, cujus profunditas insuperabilis sapientia est. Confige illi manus meas, & pedes meos, & totam formam passionis tuæ, me famulum tuum indue. Ut autem & spinarum capitis tui aliqua in me similitudo appareat, detur, obsecro, menti meæ, & salubris poenitentia compunctio, & alienæ miseriæ compassio, & stimulus zeli amulantis, quod rectum est coram te, & ad te conver- sar in arumna mea, dum tri-

plex mihi configitur spina.

R. Egredientes filie Jerusaleim, conspiciate coronam, quam Rex gloriæ suo sacravit capite. * Et convertit in gloriam, quod fuit ad ignominiam. *Y.* De torrente bibens miseriæ, exaltavit caput Rex gloriæ. Et, Glòria Patri. Et.

In tertio Nocturno, Antiphona:

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus, dum configitur spina.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolium in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, &

non

non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, * non movèbitur in æternum.

Añ. Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus, dum configitur spina.

Añ. Qui spinarum aculeis fuit cruentatus, pretioso lapide à Patre coronatur.

Psalmus 20.

Domine, in virtute tua labitur rex: * & super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petijt à te: * & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glòria ejus in salutare tuo: * glòriam, & magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * iustificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * & in misericordia Altissimi non commovèbitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos, ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Frustrum eorum de terra perdes: * & semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquijs tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus, & psallemus virtutes tuas.

Añ. Qui spinarum aculeis fuit cruentatus, pretioso lapide à Patre coronatur.

Añ. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, pinguescent speciosa deserti.

G

Psal.

Psalms 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * & tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro venit.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos: * & impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, & asumpsisti: * inhabitabit in atrijs tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus, salutaris noster, * spes omnium finium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timebunt, qui habitant terminos à signis tuis: * exitus matutini, & vespere delectabis.

Visitasti terram, & inebriasti eam: * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parasti cibum illorum: * quoniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genimina ejus: * in stillicidijs ejus lætabitur germians.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ: * & campi tui replebuntur ubertate.

Pinguëscent speciosa deserti: * & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, & valles abundabunt frumento: * clamabunt, etenim hymnum dicent.

Añã. Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, pinguëscent speciosa deserti.

ÿ. Stola jucunditatis induit eum Dominus.

ÿ. Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus.

Lectio Sancti Evangelij secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo tempore: Aprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit eum, & milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Ho-

Homilia S. Augustini Episcopi.
Tom. 9. tract. 116.

HOc Pilatus non ob aliud fecisse, credendus est, nisi, ut ejus injurijs Judæi satiati sufficere sibi existimarent, & usque ad ejus mortem sativire desisterent. Ad hoc pertinet, quod idem præses cohortem suam etiam permisit facere, quæ sequuntur: aut fortassis, & jussit, quamvis hoc Evangelista tacuerit. Dixit enim quid deinde fecerint milites, Pilatum tamen id jussisse, non dixit. Et milites, inquit, plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ejus; & veste purpurea circumdederunt eum, & veniebant ad eum, & dicebant: Ave Rex Judæorum, & dabant ei alapas. Sic implebantur, quæ de se prædixerat Christus. Sic martyres informabantur ad omnia, quæ persecutori libuisset facere perferenda. Sic paullisper occultata tremenda potentia, commendabatur prius imitanda patientia. Sic regnum, quod de hoc mundo non erat, superbum mundum non

atrocitate pugnandi, sed patientiendi humilitate vincebat. Sic illud granum multiplicandum seminabatur horribili contumelia, ut mirabili pullularet in gloria.

ÿ. Coróna spinea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis gloriæ, & honoris, & ope fortitudinis. ÿ. Hac coronatus sum in domo eorum, qui me diligebant. Expressa.

Lectio viij.

EXiit iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce adduco eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam. Exiit ergo Jesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum; & dicit eis: Ecce Homo. Hinc apparet, non ignorante Pilato, hæc à militibus facta, sive jusserit ea, sive permiserit, illa scilicet causa, quam supra diximus: ut hæc ejus ludibria inimici libentissime biberent, & ulterius sanguinem non sitirent. Egre ditur ad eos Jesus portans spineam coronam, & purpureum vestimentum, non claris imperio, sed plenus opprobrio, &

G 2

dici.

dicitur eis: Ecce Homo. Si regi invidētis, jam parcite, quia dejectum vidētis: flagellatus est, spinis coronatus est, ludibriosa veste amictus est, amarīs convitijs illusus est, à lapis cæsus est: fervet ignominia, frigescat invidia: sed non frigescit, inardescit potius, & increfcit. Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant dicētes: crucifige, crucifige eum. Ecce altera major invidia. Parva quippè illa videbatur velut affectatæ illicito ausu regie potestatis; & tamen neutrum sibi Jesus mendaciter usurpavit, sed utrumque verum est: & unigenitus Dei filius est, & Rex ab eo constitutus super Sion montem sanctum ejus. Et utrumque nunc demonstraret, nisi quantò erat potentior, tantò mallet esse patientior.

℞. Dum rosæ flos exaruit, in rosa spina floruit: * Qua coronari voluit, qui in rubro apparuit. †. Et spina caput cingitur, quæ per crudelis exitum ad cælum fecit aditum. Qua. Gloria Patri. Qua.

Nona lect. de Homil. in Evan. gelium Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes, & per horas.

Añs. Adest nova solēmnitas, det laudes Deo debitas fidelium devotio.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominica.

Añs. Christe caput Ecclesiæ, qui transfers ad nos hodie tui coronam capitis, exaudi tuos famulos.

Añs. Judæi viri sanguinum spinis coronant Dominum, qui est agnus inter vepres, & hircus emissarius, ferens peccata populi.

Añs. Spinea corona pro nobis coronatum Dominum benedicamus, & superexaltemus eum in sæcula.

Añs. In coronæ memoria novæ laudis præconia exultantes attollamus.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, & videte filias Sion Regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua.

Hymnus.

Deus tuorum militum Sors, & corona præmiun-
Tuar coronæ meritum.

Cor.

Confert medellam omnium.

Tua corona spinea

Tuos coronet aurea,

Tua nobis humilitas

Pœnas repellat debitas.

Tuar coronæ mysticæ

Suscèpto patrocínio,

Iubilus vocis melicæ

Concurrat mentis gaudio.

Nostra conservat regio

Tibi thesaurum inclytum,

Imminente iudicio,

Resumes hoc depositum.

Qui tanto diademate

Nos honorat in stadio,

Cum utriusque Pneumate

Sic laus Patri cum Filio.

Amen.

†. Eris corona gloriæ in manu Domini.

℞. Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu Christe, nostrum gaudium, salus, corona, & præmiun, adesto recolētibz passionis tuæ insignia, ut cum iudex adveneris coronam justitiæ mereamur accipere.

Oratio.

Præsta, quæsumus Omnipotens Deus, ut, qui in

memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria, & honore coronari mereamur in cœlis. Qui tecum vivit.

Deinde fit commem. Dominicæ occurrent. & infraoct. S. Firmini.

Ad Tertiam Añs. Christe caput.

Capitulum. Egredimini, &c.

℞. brev. Gloria, & honore * Coronasti eum Domine. Gloria, &c. †. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria, & honore.

†. Posuisti Domine super caput ejus.

℞. Coronam de lapide pretioso.

Ad Sextam, Añs. Judæi viri,

Capitulum. Apocal. 6.

Vidi, & ecce equus albus, & qui sedebat super illum, habebat arcum, & data est ei corona, & exivit vincens, ut vinceret.

℞. brev. Posuisti Domine * Super caput ejus. Posuisti. †. Coronam de lapide pretioso.

Super

Super caput ejus. Glòria Patri. Posuisti.

ψ. Eris coròna glòriæ in manu Dòmini.

℞. Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Nonam, Añ. In coròne memoria.

Capitulam. Isai. 18.

IN die illa erit Dòminus exercituum coròna glòriæ, & ferrum exultationis residuo pòpuli sui.

℞. brev. Eris coròna glòriæ * In manu Dòmini. Eris. ψ. Et diadema regni in manu Dei tui. In manu. Glòria Patri. Eris coròna.

ψ. Stola jucunditatis induit eum Dòminus.

℞. Et corònam pulchritudinis posuit super caput ejus.

In secundis Vesperis Antiphona.

Adest nova solemnitas, det laudes Deo debitas fidelium devotio.

Psalms 109.

Dixit Dòminus Dòmino meo: * Sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, * scabèllum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dòminus ex Sion: * dominare in medio inimicòrum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dòminus, & non pœnitèbit eum: * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

Dòminus à dextris tuis, * confrègit in die iræ suæ reges. Judicabit in nationibus, implèbit ruinas: * conquassabit cæpita in terra multòrum.

De torrente in via bibit: * propterea exaltabit caput.

Añ. Adest nova solemnitas, det laudes Deo debitas fidelium devotio.

Añ. Christe caput Ecclesiæ, qui transfers ad nos hodie tui corònam capitis, exaudi tuos famulos.

Psalms 115.

CRèdidisti, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego

Ego dixi in excessu meo: * omnis homo mendax.

Quid retribuam Dòmino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutæ accipiam: * & nomen Dòmini invocabo.

Vota mea Dòmino reddam coram omni pòpulo ejus: * pretiosa in conspectu Dòmini mors sanctorum ejus.

O Dòmine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Dòmini invocabo.

Vota mea Dòmino reddam in conspectu omnis pòpuli ejus: * in atrijs domus Dòmini, in medio tui Jerùsalem.

Añ. Christe caput Ecclesiæ, qui transfers ad nos hodie tui corònam capitis, exaudi tuos famulos.

Añ. Judæi viri sanguinum spinis coronant Dòminum, qui est agnus inter vepres, & hircus emissarius ferens peccata pòpuli.

Psalms 130.

Dòmine, non est exaltatum cor meum: * neque claci sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam. Sicut ablactatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.

Speret Israel in Dòmino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Añ. Judæi viri sanguinum spinis coronant Dòminum, qui est agnus inter vepres, & hircus emissarius ferens peccata pòpuli.

Añ. Spinea coròna pro nobis coronatum Dòminum benedicamus, & superexaltemus eum in sæcula.

Psalms 139.

ERipe me Dòmine ab homine malo: * à viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * rota die constituèbant prælia.

Acuèrunt linguas suas sicut serpētis: * venenum aspīdum sub labijs eòrum.

Custodi me Dòmine, de manu peccatoris: * & ab hominibus iniquis eripe me.

Qui

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino; Deus meus es tu: * exaudi Domine vocem deprecationis meæ.

Domine, Domine virtus salutis meæ: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me Domine à desiderio meo peccatorii: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones; in igne dejicies eos: * in miseris non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in iterum.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis: * & vindictam pauperum.

Verumtamen justii confitebuntur nomini tuo: * & habitabunt recti cum vultu tuo.

Añã. Spinea coronã pro no-

bis coronatum Dominum benedicamus, & superexaltemus eum in sæcula.

Añã. In coronæ memoriã novæ laudis præconiã exultantes attollamus.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * & tribulationem meam ante ipsam pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * & tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: * & non erat, qui cognosceret me.

Perijt fuga à me, * & non est, qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persecutentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant justii, donec retribuas mihi.

Añã. In coronæ memoriã novæ laudis præconiã exultantes attollamus.

Capitulum, Hymnus, & Vers. ut in primis Vesper.

Ad Magnificat, Antiphona.

Rex Christe clementissime, Salvator mundi, qui pro nobis coronã spineã coronari voluisti, da tuæ familiæ palmam certaminis, & coronam victoriæ, alleluja.

Oratio. Præsta quæsumus, ut *supra comm. Dom. & infra oct.*

Die XXXI. Julij. *In festo S. Ignatii Conf. Patron. totius Provinciae, & in ea.* Dup. 1. class. tum oct. nul. commem.

Lectioes primi Noct. Beatus vir, de suo communi. reliq. ut in *Breviario.*

In secundis Vesp. comm. diei oct. S. Iacobi.

AUGUSTUS.

Die I. Augusti. *Oct. S. Iacobi.* Dup. 9. lect. SS. *Machabeor. &c. commem. octav. & SS. In Vesp. Capitul. S. Petri Ep. & Confess.*

comm. S. Iacobi, octav. & S. Stephani Mart.

Festum S. Petri ad Vincula transfertur in primam diem non impeditam.

Die II. Augusti. *Petri Oxoniens. Episc. & Confess. Dup. 9. lect. (que fit ex duabus) S. comm. oct. & S. In Vesp. comm. S. Stephani Protomari. & octav.*

Die III. Augusti. *Invent. S. Stephani Protom. sem. com. oct. Vesp. Dominici Confess. comm. præced. & octav.*

Die IV. *Dominici Conf. Dup. comm. oct. Vesp. B. M. V. com. Dominici, & octav.*

Die V. *Dedicat. B. M. V. ad Nives. Dup. maj. comm. octav. Vesp. Transfigur. Domini nostri Jesu Christi, commem. B. M. V. octav. & SS. Xisti, &c. Mart.*

Die VI. Augusti. *Transfigur. D. N. Jesu Christi. Dup. maj. 9. lect. SS. comm. octav. & SS. In Vesp. comm. oct. ut in primis Vesp. festi & Donati Mart.*

Die VII. Augusti. *Octav. S. Ignatii. Dup. 9. lect. & com. S. In Vesp. com. Cyriaci &c. Mart.*

Festum S. Cajetani Conf. transfertur in primam diem non impeditam.

H

Die

Die XXVIII. Augusti. *Sancti Augustini Episc. Conf. & Eccles. Doctor. in Cathedrali tantum.*
Dup. 1. class. cum octav.

Omnia ut in Brev. In secundis Vesp. comm. S. Ioan. tantum.

Die XXIX. Secunda die in fraoct. fit de festo Decollat. S. Ioannis Baptistæ. Dup. comm. octav. & S. Sabina Mart.

In secundis Vesp. à Cap. de S. Rosa, commem. Ioann. oct. & SS. Felicis, &c. Mart.

Die XXX. Augusti. Tertia die infraoct. fit de festo S. Rosæ. Dup. 9. lect. SS. commem. oct. & SS.

In secundis Vesp. à Cap. de S. Raymundo; commem. S. Rosæ, & octav.

Die XXXI. Augusti. Quarta die infraoct. fit de festo S. Raymundi Nonnati. Confess. dup. comm. octav.

In secundis Vesp. commem. oct. Egidij Abbat. & SS. duodecim Fratrum Mart.

SEPTEMBER.

Die I. Septembris. Quinta die infraoct. de ea, semidup.

In primo Noct. lect. de scriptura. In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Docēbat, ac prædicābat in domo, & in Ecclesia salutaris verbum cum omni fiducia adversus Africanas hæreses, maximeque contra Donatistas, Manichæos, & Pelagiānos, libris confectis, ac repetitis sermonibus ineffabiliter admirantibus Christianis, & collectantibus, & hoc ipsum ubi poterant non tacentibus, sed difamantibus: sicque adjuvante Domino levare in Africa Ecclesia Catholica exorsa est caput, quæ multo tempore illis convalescentibus hæreticis præcipueque rebaptizante Donati parte majorem multitudinem Afrorum, seducta, & oppressa jacebat. Per idem tempus coram Episcopis hos illi jubentibus (qui plenarium totius Africae concilium Hipponæ agebant) de fide, & symbolo præbyter adhuc Augustinus disputavit.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ψ. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius

ini-

iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

Lectio v.

Ille vero beatus senex Valerius cæteris amplius ex hoc exultans, & Deo grātiās agens de concessō sibi speciali beneficio, metūtere cœpit, ut est humanus animus, ne ab alia Ecclesia Sacerdos probatus ad Episcopatum quæreretur, & sibi auferretur. Nam, & id provenisset, nisi, & hoc idem Episcopus cognito ad locum secretum eum transire curasset, occultatumque à quærentibus minimè invenire fecisset. Unde amplius formidans idem venerabilis senex, & sciens se corpore, & ætate infirmisimum, egit secretis literis apud Primatem Episcopum sedis Carthagenensis, alligans imbecillitatem corporis sui, ætatisque gravitatem, & obsecrans, ut Hipponensī Ecclesie ordinaretur Episcopus, qui suæ cathedræ non jam succederet, sed consecraretur accederet Augustinus. Quæ igitur beatus Valerius optavit, & rogavit satagens rescripto impetravit.

℞. Posui adjutōrium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ψ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Dum itaque id fieri solere ab omnibus suaderetur, atque id ignaro trans marinis, & Africanis Ecclesie exemplis probaretur, compulsus, atque coactus, succubuit, & Episcopatus curam, & majōris loci ordinationem suscepit. Episcopatu igitur suscepto, multo instantius, atque ferventius, majore auctoritate non adhuc in una tantum regione, sed ubicumque rogatus venisset, verbum salutis æternæ alacriter, ac suaviter pullulante, atque crescente Domini Ecclesia, prædicaret, paratus semper poscentibus reddere rationem de fide, & spe, quæ in Deum est: & ejus dicta, atque excerptra, maxime Donatistæ in eadem Hipponensī, vel vicina manentes civitate, ad suos Episcopos deferēbant. Quæ cum audissent, & è con-

H 2

tra

tra forte aliquid dicerent, aut à suis refellebatur, aut eadem res ad Sanctum Augustinum deferebatur: eaque comperta patienter, ac leviter, ut scriptum est, cum timore, & tremore salutem omnium operabatur.

R. Ille est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replèta est: * Ipse intercèdat pro peccatis omnium populorum. ¶ Ille est, qui contempfit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Glòria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ, quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

De Hom. S. Augustini Episc. Lib. 1. de Serm. Dom. in monte,

Cap. 7.

Non ergo tantum dixit; ut videant bona opera

vestra; sed addidit, & glorificet patrem vestrum, qui in cœlis est: ut hoc ipsum, quod homo per bona opera placeat hominibus, non ibi finem constituat, ut hominibus placeat, sed referat hoc ad laudem Dei; & propterea placeat hominibus, ut in illo glorificetur Deus. Hoc enim laudantibus expedit, ut non hominem, sed Deum honorent; sicut in ipso homine, qui portabatur, Dominus ostendit: ubi admiratae sunt turbæ (paralytico sanato) virtutes ejus, sicut in Evangelio scriptum est, timuerunt, & glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. Cujus imitator Apostolus Paulus dicit: Tantum autem audientes erant, quoniam, qui aliquando nos persequebatur, nunc evangelizat fidem, quam aliquando vastabat, & in me glorificabant Deum.

R. Amavit eum Dominus; & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ¶ Induit eum Dominus lorricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio

Lectio viij.

Postea quam ergo cohortatus est audientes, ut se prepararent ad omnia sustinenda pro veritate, atque justitia, & non absconderent bonum, quod accepturi erant, sed ea benevolentia discerent, ut ceteros docerent, non ad laudem suam, sed ad gloriâ Dei bona opera sua referentes; incipit eos jam informare, & docere quid doceant, tanquam si quærerent, dicentes: Ecce volumus omnia sustinere pro tuo nomine, & doctrinam tuam non abscondere. Sed quid est hoc ipsum, quod veritas abscondi, & pro quo jubes omnia tolerari? nunquid aliud dicturus es contra ea, quæ in lege scripta sunt? non, inquit.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus. ¶ Iucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et. Glòria Patri. Et.

Nona lect. & comm. Aegidij Abbat. & SS. 12. Fratrum Mart.

In secundis Vesp. à Cap. de S.

Stephano cum comm. octavo.

Die II. Septemb. *Sexta die infraoct. fit de S. Stephano Conf. semidup. cum comm. octavo.*

In secundis Vesp. à Cap. de octavo. S. Augustini commem. S. Stephani.

Die III. Septemb. *Septima die infraoct. de ea semidup.*

In primo Noct. lect. de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Pauperum semper memor erat, eisque inde erogabat, unde & sibi, suisque omnibus secum habitantibus erogabant, hoc est, ex redditibus possessionum Ecclesiæ, vel etiâ ex oblationibus fidelium. Et dum forte, ut assolet, de possessionibus ipsis, invidia clericis fieret, alloquebatur plebem Dei, malle se ex collationibus plebis Dei vivere, quam illarum possessionum curam, vel gubernationem pati; & paratum esse se illis cedere, ut eo modo omnes Dei servi, & ministri viverent, quo in veteri testamento leguntur, Altari deservientes, de eodem participari. Domum vero, vel agrum,

agrum, seu villam, nūquam emere voluit. Verum si forte Ecclesiæ, à quoquam spontè tale aliquid, vel donaretur; vel titulo legati dimitteretur, non respuèbat, sed suscipi jubebat. Nam, & aliquas hæreditates recusavit, non quia pauperibus inutiles esse possent, sed quoniam justum, & æquum esse vidèbat, ut à mortuorum, vel filijs, vel parentibus, vel affinibus magis possiderentur, quibus ab eis deficientes dimittere noluerunt.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ψ. Nihil proficiet inimicus in eo; & filius iniquitatis non nocèbit ei. Manus.

Lectio v.

IN his quoque, quæ Ecclesia habebat, & possidebat, intentus amore, vel implicatus cupiditate non erat, sed majoribus magis, & spiritualibus suspensus, & inhærens rebus, vix se ipsam ad ista temporalia ab æternorum cogitatione relaxabat, & deponèbat. Quibus, citissime illis dispositis, &

ordinatis, tanquam à rebus mordacibus, & molestis animi, recursum ad interiora mentis, & superiora faciebat, quo vel de inveniendis divinis rebus cogitaret, vel jam inventis aliquid dictaret, aut certè ex jam dictatis, atque transcriptis aliquid emendaret, & id agebat in die laborans, & in nocte lucubrans. Et erat tanquam illa religiosissima Maria, typum gestans supernæ Ecclesiæ, de qua scriptum est, quod sederet ad pedes Domini, atque intenta verbum ejus audiret. De qua soror conquesta, quod ab eadem circa multum ministerium occupata, non adjuvaretur, audivit: Martha, Martha sollicita es: elègit optimam partem Maria, quæ non auferetur ab ea.

℞. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. ψ. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

INterea dum Ecclesiæ pecunia deficeret, hoc ipsum

pò-

populo Christiano denunciabat, non se habere, quod indigentibus erogaret. Nam, & de vasis dominicis propter captivos, & quamplurimos indigentes, frangi, & conflare jubebat, & indigentibus dispensari. Hoc ipsum etiam venerabilis memoriæ Ambrosius in talibus necessitatibus indubitanter esse faciendum, & dixit, & scripsit. Sed, & inde de neglecto à fidelibus gazophilatio, & secretario, unde alteri necessaria inferuntur, aliquando in Ecclesia loquens admonèbat. Quod etiam Beatissimum Ambrosium se præserte in EcclesiastRACTAVISSE RETULERAT. Cùm ipso semper clèrici una etiam domo, ac mensa, sumptisque communibus alebantur. Docèbat ibidem, dum quisque offerret munus suum ad altare, & illic recordatus fuisset, quod frater suus haberet aliquid adversus illum, relinquendum esse munus ante altare, atque eundem fratrem esse reconciliandum: & tunc veniendum, & munus ad altare offerendum.

℞. Iste est, qui ante Deum

magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replèta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. ψ. Ille est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ, quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

De Homil. S. Augustini Episc.

Cap. 17.

Dico enim vobis, quia nisi abundaverit justitia vestra plusquam Scribarum, & Phariseorum, non intrabitis in Regnum Cœlorum, id est, nisi non solum illa minima legis præcepta impleveritis, quæ inchoant hominem, sed etiam ista, quæ à me adduntur, qui non veni sòlvere legem, sed adim-

adimplere, non intrabit in Regnum Cœlorum. Sed dices mihi, si de illis mandatis minimis, cum superius loqueretur, dixit minimum vocari in Regno Cœlorum, quisquis unum eorum solverit, & secundum suam solutionem docuerit; magnum autem vocari, quisquis ea fecerit, & sic docuerit, & ex eo jam in Regno Cœlorum futurum esse, quia magnus est: quid opus est addi præceptis legis minimis, si jam in Regno Cœlorum potest esse, quia magnus est quisquis ea fecerit, & sic docuerit.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus loriam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Quapropter sic est accipienda illa sententia. Qui autem fecerit, & docuerit sic, magnus vocabitur in Regno Cœlorum: id est, non secundum illa minima, sed secundum ea, quæ ego dicturus sum: quæ autem sunt ista?

ut abundet justitia, inquit, vestra super Scribarum, & Phariseorum: quia nisi abundaverit justitia, non intrabit in Regnum Cœlorum. Ergo, qui solverit illa minima, & sic docuerit, minimus vocabitur: qui autem fecerit illa minima, & sic docuerit, non jam magnus habendus est, sed idoneus Regno Cœlorum: Sed tamen non tam minimus, quam ille, qui solvit. Ut autem sit magnus, atque illi regno aptus, facere debet, & docere, sicut Christus nunc docet, id est, ut abundet justitia ejus super Scribarum, & Phariseorum.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus. V. Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et. Gloria Patri. Et.

Lectio ix. Cap. 8.

Justitia Phariseorum est, ut non occidant: justitia eorum, qui intraturi sunt in Regnum Cœlorum, ut non irascantur sine causa. Minimum est ergo non occidere;

&

& qui illud solverit, minimus vocabitur in Regno Cœlorum, qui autem illud implerit, ut non occidat, non continuo magnus erit, & idoneus Regno Cœlorum, sed tamen ascendit aliquem gradum, perficietur autem, si nec irascatur sine causa. Quod si perfecerit, multo remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet, ut non irascamur: non solvit legem, ne occidamus: sed implet potius, ut & foris dum non occidimus, & in corde dum non irascimur, innocentiam custodiamus. Te Deum.

Vesp. diei octavo. ut in primis Vesp. festi.

Die IV. Septemb. *In die octava Sancti Augustini Episcop. Dup.*

Omnia dicuntur sicut in die festi, præter Lect. primi Noct. quæ erunt de scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Anno Domini quadringentesimo quadragessimo, cum Vandali totam Africæ Provinciam occupassent: vastantes omnia, nec parcetes sexui, ordini, vel ætati: post

autem ad Hipponensem Civitatem pervenientes, ipsam manu valida obsiderunt; sub hac tribulatione, Augustinus præ cæteris suæ senectutis, amarissimam, & lugubrem duxit vitam: Fueruntque sibi lachrymæ ejus panes die, ac nocte, cum alios videret occisos, alios effugatos, Ecclesias Sacerdotibus viduatas, civitates cum accolis dissipatas. His tribus tribulationibus attritus, tertio obsidionis mense, febribus laborans, lecto decumbit.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. V. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocet ei. Manus.

Lectio v.

Intelligens autem dissolutionem sui corporis imminere, septem Psalmos Poenitentiales sibi scribi fecit, ipsosque in loco contra parietem positos lecto decubans legebat, & ubertim, ac jugiter lachrymas fundebat: & ut Deo vacaret liberius, & ejus intentio à nullo impediri posset, ante decem

I dies

dies sui exitus, nullum ad se ingredi præcepit: nisi vel cum medicus ingrederetur, vel cum sibi refectio portaretur. Quidam autem æger ad eum venit, asserens sibi in visione præceptum esse, ut ad eum accederet, & sanitatem reciperet. Videns autem fidem ejus, pro ipso oravit, & sanitatem recepit.

R. Posui adjutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *ψ.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Denique dissolutio sui corporis appropinquans hoc memoriale docuit, nullum videlicet hominem, quantumcunque excellentis meriti sine confessione, & Eucharistia debere transire. Ad extremam autem horam veniens membrum omnibus sui corporis incolumis, integro aspectu, atque auditu, anno ætatis suæ septuagesimo septimo, Episcopus copatus vero quadagesimo septimo, coram positus fratribus, & orantibus, migravit ad

Dominum. Verbum Dei usque ad ipsam suam agritudinem, sine intermissione aliquam prædicavit. Testamentum autem nullum fecit, quia unde faceret, pauper Christi non habuit.

R. Ille est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *ψ.* Ille est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Ipse. Glòria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ, quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihilum valet ultra, nisi ut mittatur foras, & conculcetur ab hominibus. Et reliqua.

De Homil. S. Gregorij Papæ.

Considerandum nobis est, fratres charissimi, ut, qui una, eademque exhortationis

voce,

voce, non sufficit simul cunctos admonere, studeat, singulos, in quantum valet, instruere, privatis locutionibus edificare: debemus namque pensare, quod à Domino dicitur Sanctis Apostolis, & per Apostolos nobis: Vos estis sal terræ: Si igitur sal sumus, condire mentes fidelium debemus. Vos igitur, qui pastores estis, pensate, quia animalia Dei pascitis: de quibus profectò animalibus à Deo per Psalmistam dicitur: Animalia tua habitabunt in ea.

R. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum, *ψ.* Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Et sæpè videmus, quod petra salis brutis animalibus antepōnitur, ut ex eadem salis petra lambere debeant, & meliorari. Quasi ergo inter bruta animalia petra salis, debet esse Sacerdos in populis. Curare namque Sacerdoti necesse est, quæ de singulis dicat, unumquemque qualiter mo-

neat: ut quisquis Sacerdoti jungitur, quasi è salis tactu, æternæ vitæ sapore cordiatur. Sal etenim non sumus, si corda audientium non condimus: quod condimentum ille proximo veraciter impendit, qui prædicationis verbum non subtrahit, sed tunc alijs verè recta prædicamus, si dicta rebus, & exemplis ostendimus.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus: * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ, & intellectus. *ψ.* Jucunditatem, & exultationem thesaurizavit super eum. Et. Glòria Patri. Et.

Lectio ix.

Nullum autem, puto, fratres charissimi, ab alijs majus præjudicium, quam à Sacerdotibus tollerat Deus: quando eos, quos ad aliorum correctionem posuit, dare de se exempla pravitatis cernit, quando ipsi peccamus, qui compescere peccata debuimus. Nulla animarum lucra quærimus: ad nostra quotidie studia vacamus, terrena concupiscimus, humanam gloriam intènta mente captamus. Et

quia eo ipso, quo cæteris prælati sumus, ad agenda quælibet majorem licentiam habemus: susceptæ benedictionis mysterium vertimus ad ambitionis argumentum. Dei causas relinquimus, ad terræ negotia vacamus: locum sanctitatis accipimus, & terræ actibus implicamur. Te Deum.

In secundis Vesp. à Cap. fit de commem. S. Iuliani Epif. & Conf. cum commem. octav.

Festum S. Rosaliae Virg. transfertur in primam diem non impeditam.

OCTOBER.

Die XXI. Octobris. *In Ecclesia Cathedrali fit de S. Ursula, & Sociabus ejus Virg. & Mart. Dup. quia habetur in ea unum Caput Virg.*

Omnia de communi Virg. & Mart.

In primis Vesp. ad Magnif. & in Laudib. ad Benedictus.

Ann. Prudentes Virgines, aptate vestras lampades: ecce sponsus venit, exite obviam ei. & Adducentur Regi Virgines post ea m.

Be. Proximæ ejus afferentur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Domine Deus noster, sanctarum Virginum, & Martyrum tuarum Ursulae, & Sociarum ejus, palmas incessabili devotione venerari: ut quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obsequijs. Per Dominum.

Comm. S. Hilarionis Abbatis. Lectio. primi Noct. de scriptura. In secundo Nocturno Lektionen de Communi Virginum 1. loco.

In tertio Nocturno, Homilia in Evangelium: Simile erit Regnum Coelorum decem Virginitibus, ut in Communi Virginum.

Nona Lectio (quæ fit ex duabus) & commem. S. Hilarionis, ut in Breviario.

In secundis Vesp. à Capit. SS. Numilonis, & Alodiae, Virginum, & Mart. Antiphona Prudentes, &c. commem. SS. Ursulae, & Sociarum ejus. Antiphona Istaurum est. & Gloria, & honore coronasti eas, &c.

Die XXII. Octobris. *In festo SS. Numilonis, & Alodiae Virg. & Mart. Dup. in Dioces.*

In utrisque Vesp. ad Magnif.

& in Laudibus ad Benedictus. Ann. Prudentes Virgines. & Adducentur, ut in Communi.

Oratio.

ADjuvent nos, quæsumus Domine, merita, intercessionisque Sanctarum Virginum, & Martyrum tuarum Numilonis, & Alodiae, ut quarum solemnitatem votivocolimus honore, ipsarum suffragijs ab omnibus malis erui mereamur. Per Dominum.

In primo Noct. Lect. de scriptura.

In secundo Nocturno.

Lectio v.

NUNILo, & Alodia sorores non longè ab Urbe Osca nobilibus parentibus, sed patre Gentili, matre vero Christiana ortæ, à primis annis fidei præceptis à matre institutæ, in dies moribus, & Christiana doctrina profecerunt. Hanc itaque vitæ rationem, matre mortua, cum vigilantissimè exequerentur, impium per coram ferè Hispaniam Abderramis Cordubensium regis promulgatur edictum, ut quicumque utro-

que, vel altero parente Ethnico genitus esset, nisi Christum abnegaret, capite plecteretur. Cumque hoc sacrilegum edictum per omnes ferè Provincias in Regno præsertim Aragonum observaretur, quidam Sanctarum Virginum cognatus, quod illis, ut Christi fidem abnegarent, persuadere non potuisset, eas defert ad judicem, contra edictum regis, patre ortas gentili fidei profiteri Christianam.

Be. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. & Spécie tua, & pulchritudine tua, intende, prospere procede, & regna. Et deducet.

Lectio v.

QUas ille statim jubet sibi præsentari. At Virgines nec precibus, nec minis, ullo modo flecti potuerunt, ut à sancto proposito recederent. Quare ira accensus iudex, jubet eas domi ipsarum, ut vel sic terrerentur, arctissimis vinculis alligari: at illæ majori tunc animo sese invicem hor-

tabantur ad agonem, laborum-
que tolerantiam. Quo cognito
scelèstus ille Sanctarum Virgi-
num cognatus, ad Regem If-
mael, qui tunc Osæ præerat,
se contulit, cœpitque eas inf-
rânter accusare. Quas ille ad
se perductas, postquam nulla
ratione potuit à fide deflecte-
re, jubet in carcerem varijs
tormentis affligi, & post qua-
draginta dies, si in proposito
perseveraverint, capite plecti.
Ubi cum licitor majori dixisset:
Nunilo cervicè extende: tunc
illa crinibus caput circumli-
gans, feri, inquit, velociter,
cui cum paululum crura nuda-
rentur, Soror occurrens illa
coopèruit, ubi, & ipsa statim
decollata est duodécimo Ka-
lendas Novèmbrijs.

R. Dilexisti justiciam, &
odisti iniquitatem: * Proptè-
rea unxit te Deus, Deus tuus
oleo lætitiæ. V. Propter veri-
tatem, & mansuetudinem, &
justiciam. Proptèrea.

Lectio vi.

EArum corpora in loco, qui
dicitur Furcas, ut à bes-

tis devorarentur, posita, Dei
beneficio intacta ab eis exti-
terunt: quæ Christiani à rege
obrenta sepelirunt. Cum au-
tem in loco ubi sepulta fue-
rant, è coelo splendida lumina
cernerentur, ita ut Rex etiam
ipse miraretur, corpora inde
exhumari, & in altum urbis
puteum, superjecto magno la-
pidum, & terræ aggere, ne
quando à Christianis inveni-
rentur, ac colerentur, rex pro-
jici jubet. Ad Dominus, qui
discipulis suis dixit: capillus
de capite vestro non peribit,
Onecæ Regina Navarræ ins-
piravit, religiosè, sollicitèque
ea investigare, quæ tandem
inventæ, in celeberrimum San-
cti Salvatoris Legerensis Cœ-
nobiū honorificè transtulit
decimoquarto Kalendas Maij,
ubi populorum frequentia ve-
nerantur.

R. Afferentur Regi virgines
post eam, proximæ ejus: * Af-
ferentur tibi in lætitia, & exul-
tatione. V. Specie tua, & pul-
chritudine tua, intènde, pros-
perè procède, & regna. Affe-
rentur. Gloria Patri. Afferen-
tur.

In

In tertio Noct. Hom. in Ewan-
gelium. Accesserunt ad Jesum,
ut in Communi Virginum secundo
loco.

In secundis Vesp. à Cap. S. Petri
Paschas. Episc. & Mart. com-
mem. SS.

NOVEMBER.

Die XXVIII. Novembris. In
Civitate Pompelonens. jejunatur
pro Vigil. S. Andrea auctoritate
majorum. Si vero venerit in
Dominica, jejunatur die præ-
cedenti.

Vesp. seq. nul. commemor. nisi
venerit in Adventu.

Die XXIX. Novembris. In
festo S. Saturnini Episc. & Mart.
& Patroni Civitatis Pompelon.

In Civitate Dup. primæ class.
cum octava.

Extra eam Dup. secundæ clas.
sine octava.

Omnia de communi unius Mar-
tyris. Oratio Infirmiorem.

In primo Nocturno Lect. A
Mileto, de eodem Communi i.
loco.

In secundo nocturno.

Lectio iv.

Saturninus Episcopus à Bea-
to Petro Apostolorum

Principe ordinatus, ad prædi-
candum Christi Evangelium
in Galliam missus est. Qui cum
Tolosam miserabili gentiliam
erròre detentam vidèret, eam
divino fretus auxilio ad verum
Dei cultum perducere cœpit,
ibique parvulam Ecclesiam,
ubi divina perageret officia,
construxit. Propagandi autem
Verbi Dei amore incensus,
Honestum Presbyterum in His-
paniam misit. Qui à Pompelo-
nensibus benignè receptus, ab
eo precibus impetrarunt, ut
istuc Saturninum Tolosanum
Episcopum accersiret. Quò
cum ille accersitus libentèr
venisset, Beati Saturnini adhor-
tationibus brevi ad quadragin-
ta hominum millia ex urbe, &
circumvicinis oppidis fidem
susceperunt. In quibus fuere
tres nobiles Senatores Faustus,
Fortunatus, & Firmus, cujus
filius Firminus postea Episco-
pus Pompelonensis creatus est.

R. Honestum fecit illum Dò-
minus, & custodivit eum ab
inimicis, & à seductoribus tu-
tavit illum: * Et dedit illi cla-
ritatem æternam. V. Descen-
ditque cum illo in foveam, &

in vinculis nõ dereliquit eum.
Et dedit.

Lectio v.

Cognita deinde Pompelo-
nensium pietate, & in
religiõne profectu, relicto ibi
Honesto Evangelicæ prædica-
tionis gratia, Saturninus Tolô-
sam redijt. Qui cum ad tem-
plum, quod juxta Capitolum
ædificaverat, frequenter accè-
deret, fallax dæmonum turba
sancti viri præsentiam sustinè-
re non poterat: & ut erant
multa simulacra, ad solita con-
sulentiũ vota, responsa dare
renuebant. Qua rei novitate
idolorum Sacerdotes commo-
ti, inter se conquieserunt, unde
illa inusitata taciturnitas suis
numinibus obvenisset. Ut verò
cognoverunt crebro Saturnini
ad Ecclesiam transitu garrula
numina muta fieri, ejusque
prædicatione populi magnam
partem Christo Jesu tanquam
vero Deo cultum, & reveren-
tiam adhibuisse, beatum Epis-
copum interficere decreve-
runt.

Et desiderium animæ ejus
tribuisti ei Domine: * Et vo-
luntate labiorum ejus non frau-

dasti eum. *ψ.* Quoniam præ-
venisti eum in benedictioni-
bus dulcedinis: posuisti in ca-
pite ejus coronam de lapide
pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Porro cum illi tauro ad
victimam parato certi ali-
quid de his, quæ dicebantur,
studiosius vellent agnoscere, &
Deos suos litatione tam ingèn-
tis hostiæ propitios sibi reddere
vellent. En Saturninum ipsum
ad Ecclesiam venientem com-
prehendant, eique vel dijs sa-
crificare, vel mortem subire
propònunt. Qui cum se unum,
& verum Deum colere, & ei
hostias laudis immolare profi-
teretur, deos autem gentium,
dæmones, & inania simulacra
esse palam diceret, ad hanc
vocem omnis illa sacrilega
multitudo commota est, &
tauro ad victimam preparato
Saturninum tanquam dæorum
hostem alligant, atque ictum
stimulis acerbis eundem tau-
rum cum ipso de superiori
Capitolij parte præcipitant.
Qui in primis gradibus capite
colliso, cerebroque excusso, ac

cor-

corpore omnium membrorum
parte lacerato, dignam Deo
animam reddidit tertio Kalèn-
das Decembris in persecutiõne
Nerõnis. Ejus corpus duæ tan-
tum mulieres sexus infirmitã-
tem fidei virtute superantes,
ligneo fèretro immissum, in
abdito, profundoque loco con-
didèrunt.

Et Stola jucunditatis induit
eum Dominus: * Et coronam
pulchritudinis posuit super ca-
put ejus. *ψ.* Cibavit illum Do-
minus pane vitæ, & intellectus:
& aqua sapientiæ salutaris po-
tavit illum. Et. Gloria Patri.
Et.

In tertio Noct. Evangelium. Si
quis venit ad me, de Communi
unius Mart. primo loco.

*In Civitate nihil de Vigil. S.
Andreae, nec de S. Saturnino
Mart. In adventu autem fit
commem. ferie.*

*Extra Civitatem in Dioces.
nona lectio, & commem. Vigil.
& S. Saturnini Mart. In ad-
ventu non fit commem. Vigil. in
Laud.*

*In Civitate in secundis Vesp.
fit commem. S. Andreae Apostol.
& ferie in Adventu.*

*Extra Civitatem in Dioces.
Vesp. S. Andreae Apostol. ut in
Breviar. commem. S. Saturnini
Episc. & Mart. & ferie in
Adventu.*

*Quando festum S. Saturnini
venerit in Dominica prima Ad-
ventus transfertur post festum
S. Andreae.*

Die XXX. Novembris. *In
festo S. Andreae Apostol. Dup.
secundæ class. ut in Breviar. &
in Laudib. non fit commem. in
Civitate suæ oct. fit vero ferie
in Adventu.*

*In secundis Vesp. (in Civitate)
fit commem. oct. si die sequenti
fiat Officium de ea. Si vero die
sequenti fiat de festo S. Saturnini,
in Civitate Vesp. erunt de S. Sa-
turnino cum commem. S. Andreae
Apost. & ferie. Et extra Civi-
tatem in Dioces. Vesp. S. Andreae
Apostol. cum commem. S. Satur-
nini, & ferie.*

DECEMBER.

Die I. Decembris. *Tertia die
infraoct. Sanct. Saturnini de ea
semidup.*

*In primo Noct. Lect. de scrip-
tura occurrent.*

In secundo Nocturno.

K

Ser-

Sermo S. Augustini Episcopi.

De S. Cypriano 22. Lectio iv.

Sermōnem exigit tam grata, & religiosa solēnitas, qua passiōnem Beati Martyris Saturnini celebrāmus. Tristis proculdubio tunc Ecclēsia fuit, non damno eadēntis, sed desidērio recedēntis, semper cupiens vidēre præsēntem tam bonum rectōrem, atque doctōrem. Sed quos afflixerat sollicitudo certāminis, consolāta est corōna victōris. Et nunc non solum sine ulla tristitia, verum etiam cum ingēnti læticia cuncta, quæ tunc gesta sunt, legēdo rocolimus, dieque isto gaudēre nobis concessum est, non timēre. Neque enim formidāmus terribiliter veniētem, sed expectāmus hilariter redeuntem.

℞. Honēstam fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductōribus tutāvit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ⁊. Descēditque cum illo in foveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Vicina cōporis morte non moriebatur in animo pastōris vigilantia pastorālis, & cura tuēdi Domīnici gregis, usque ad extremum vitæ hujus diem mente sobria tenebatur: nec excutiebat ab animo diligentiam fidelissimi dispensatoris manus tam prōxima cruenti carnificis: ita se martyrem cogitabat futurum, ut esse non oblivisceretur Episcopum, magis curans, quam ratiōnem pastōrum Principi de commissis sibi dōibus redderet, quān quid infideli de fide propria responderet; amabat quippē eum, qui Petro dixerat, amas me: Pasce oves meas: & pascebat oves ejus, pro quibus sanguinem fundens illum imitans properabat.

℞. Desidērium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorū ejus non fraudasti eum. ⁊. Quōniam præveneristi eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus corōnam de lapide pretioso. Et.

Lect.

Lectio vi.

Præcesserant cum multi martyres, quos flagrantissimis exhortationibus suis ad vincendum diabolum accēderat, & erat utique justum, ut quos veridicus loquendo præmiserat, patiēdo intrēpidus sequeretur. Quid ad hæc dicāmus? Quid ad hæc exultemus tanta conceptione gaudiorum? In quid erumpat cor nostrum, & os nostrum? Habentes memoriā præsēntis loci, festivitatem solēnissimi diei, propositionem saluberrimi exempli, omnibus mēdullis nostris dicāmus, Deo gratias.

℞. Stola jucunditatis induit eum. Dominus: * Et corōnam pulchritudinis posuit super caput ejus. ⁊. Cibavit illum Dominus pane vitæ, & intellēctus: & aqua sapiētiæ salutāris potavit illum. Et. Gloria. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam. Lectio vij.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc

antem, & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

De Homilia S. Gregorij Papæ: **S**cimus, quia cum de terra Philistinorum arca Domini ad terram Israelitarum redderet, plastro superimposita est, & vaccæ plastro subjunctæ sunt, quæ scetæ fuisse memorantur, quarum vitulos clausērunt domi; & scriptum est: ibant autem indirectum vaccæ per viam, quæ ducit Bethsames: uno itinere gradiebantur, pergētes, & mugientes, & non declinabant neque ad dexteram, neque ad sinistram: quid igitur vaccæ, nisi fideles quosque in Ecclēsia designant? Qui dum sacri eloquij præcepta considerāt, quasi super impositam sibi Domini arcam portant.

℞. Corōna aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. ⁊. Quōniam præveneristi eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus corōnam de lapide pretioso. Expressa.

K 2

Lect.

Lectio viij.

DE quibus hoc etiam est notandum, quod fuisse foetæ memorantur: quia sunt plerique, qui in via Dei intrinsecus positi, foris carnalibus affectibus ligantur; sed non declinant à recto itinere, quia arcam Dei portant in mente: ecce enim vacæ Bethsames pergunt; Bethsames quippè domus solis dicitur; & Propheeta ait: vobis autem, qui timeatis Dòminum, orietur Sol iustitiæ. Si igitur ad æterni Solis habitationem tendimus, dignum profecto est, ut de Dei itinere pro carnalibus affectibus non declinemus: tota enim virtute pensandum est, quod vacæ Dei plaustro suppositæ pergunt, & gemunt: dant ab intimis mugitus, & tamen de itinere non deflectunt gressus. Sic nimirum fideles qui que esse debent, ut compatiantur proximis per charitatem, & tamen de via Dei non exorbitent per compassionem.

℞. Hic est verè martyr, qui pro Christi nòmine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrè-

næ dignitatis gloriam quæsit; sed ad cœlestia regna pervenit. ♯. Iustum deduxit Dòminus per vias rectas, & ostendit illi Regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

Hoc ipsum vero odium ànìmi, qualiter exhiberi debeat, veritas subdendo manifestat, dicens: & qui non bajulat crucem suam, &c. Crux quippè à cruciàtu dicitur; & duobus modis crucem Dòmini bajulamus, cum aut per abstinentiam carnem afficimus, aut per compassionem proximi necessitatem illius nostram putamus. Qui enim dolorem exhibet in alièna necessitate, crucem portat in mente. Sciendum vero est, quod sunt nonnulli, qui carnis abstinentiam non pro Deo, sed pro inani glòria exhibent: & sunt plerique, qui compassionem proximo non spiritualiter, sed carnaliter impendunt, ut ei non ad virtutem, sed quasi miserando ad culpas faveant. Hi itaque crucem quidem videntur ferre, sed Dòminum non se-

sequuntur. Unde rectè hæc eadem veritas dicit: qui non bajulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus. Te Deum.

In secundis Vesp. à Cap. fit de S. Bibiana Virg. & Mart. cum commem. octav. & in Adventu etiam de feria.

Die II. Decembris. *Quarta die infraoct. in festo S. Bibiana Virg. & Mart. semidup. ut in Breviar. commem. octav. & in Adventu feria.*

Vesp. de S. Francisco Xaverio. Intra Regnum, etiam in Civitate, commem. feria tantum.

Extra Regnum in Dioces. commem. S. Bibiana, & feria.

Die III. Decembris. *Quinta die infraoct. In festo S. Francisci Xaverij Confess. Patroni Regni. Dup. primæ clas. cum oct. intra Regnum in Dioces.*

In primo Nocturno Lectiones, Beatus vir, de Communi Conf. non Pontific. secundo loco.

In secundo, & tertio Noct. ut in Breviar.

In Laudibus commem. feria. In Civitate nihil de sua octava in Laudib.

Extra Regnum, Dup. majus.

Lectiones primi Noct. Beatus vir, de eodem Communi. reliqua ut supra.

In secundis Vesp. ubique commem. Barbara Virg. & Mart. ut in Breviar. & feria. In Civitate nihil de sua octava.

Die IV. Decembris. *Sexta die infraoct. S. Saturnini, & secunda S. Francisci Xaverij.*

In festo S. Barbara Virg. & Mart. Dup. ut in Breviar.

In Laudibus (in Civitate) comm. S. Saturnini, S. Francisci Xaverij, & feria (in Regno) commem. S. Francisci Xaverij, & feria.

In secundis Vesp. (in Civitate) commem. S. Saturnini, S. Francisci Xaverij, feria. & S. Sabba Abbat. (in Regno) commem. S. Francisci Xaverij, feria, & S. Sabba Abbat.

Die V. Decembris. *Pro Civitate septima die infraoct. de ea semidup.*

In primo Noct. Lect. de script.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Maximi Episcopi.

Lectio iv.

Hic est ille Evangelicus Pater familias professens de thesauro suo nova, &

vetera, qui veteris, novique testamenti unam, atque idipsum ministerium predicans, Ecclesias Christi locupletissima disputatione ditavit. Incorruptibilis, atque indefessus illius est hodie thesaurus, qui pecuniam Domini sui numularijs fœnerans, quotidie in corde fidelium cœlestium divitiarum sanctam conquirat usuram.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *ψ.* Descenditque cum illo in foveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Quid igitur, fratres, tanto speciosius viro, cujus hæc est regula, & mensura sermonis, ut inter varias hominum causas, motusque diversos, nunc affectione Patris, nunc auctoritate Doctoris consolentur humiles, superbos comprimant, negligentes arguant, increpent infraeles: Tantoque denique decore sacerdotium, vitamque suam, viri fidelissimus

adornavit, ut doctrinam suam subsequētibz confirmaret opēribz dominicam illam sententiam revens: Qui docuerit, & fecerit, hic magnus vocabitur in Regno Cœlorum, &c.

℞. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. *ψ.* Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

Quam magnus hic, quamque præcipuus in Regno Cœlorum est, quem in omnem gloriam sermo propheticus, vita mirabilis, & mors Deo devota sublimat? Nec immerito, fratres, tanto cum honore nōinis ejus memoria per amplissima mundi spatia celebratur, quia per universum orbem ad firmitatem fidei nostræ, & passio ejus & doctrina profecit.

℞. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. *ψ.* Cibavit illum Do-

mi-

minus pane vitæ, & intellectus: & aqua sapientiæ salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem, & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosij Episcopi.

In Psalm 118. octon. 14.

Si quis ociosis hoc accipiat auribus, fortasse dicat: Tu Domine Jesu legem dedisti, dicens: dilige Dominum Deum tuum: dilige proximum tuum: & ut impleres hanc legem venisti. Dixisti per legem: honora patrem, & matrem: & in Evangelio jubes, ut parentes oderim, quomodo sibi conveniunt ista præcepta? sic mitis, & humilis corde venisti? non possum salvo pietatis jure odisse patrem, cui debeo, quod

creatus sum, nec matrem longo decem mensium fastidio pij fœtus onera portantem, cui in absoluteione plus periculi, in delatione plus tædij est: quid dulcissimi merentur filij, ut paterno excludantur amore, cum sit impium mori nolle pro liberis: quid uxor charissima, quædam vitæ coheres, & consortium communis naturæ?

℞. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. *ψ.* Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viij.

Oderim ergo pignora charitatis: Ita Evangelij lenitate rigorem prædicae legis Judæis insectis, ut quorum lex condemnat injurias eorum, tu Evangelio tuo condemnes gratiam? Video istius modi assertioni, me respondere non posse; sed tu Domine, responde. Respondēbit igitur: Ego ne condemno pietatem,

tem, qui odi iniquitatem? Ego parentes præcipio non amandos, qui inimicos suadeo diligendos? Sed non legisti: tempus amandi, & tempus odio habendi, & tempus belli, & tempus pacis? De quo hoc dicit Ecclesiastes: Nonne de eo, quod ratione temporis fiat, ut pie, & amare, & odisse possimus: ut quos dilexeris, odisse; & quos oderis amare conveniat? Tempus igitur amandi, tempus odio habendi, hoc est, tempus martyrij, quando ea, quæ divina sunt, omni charitati necessitudinum præferenda sunt. Tempus belli, quo etiam bellum pro Christi nomine perfidis pignõribus inferamus. Tempus pacis, quia in pace locus ejus.

℞. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas judicum non timuit, nec terræ dignitatis gloriam quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit. ♯. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

Lectio ix.

Denique ipse in Evangelio evidenter exposuit, quæ ratione nostros debeamus odisse, dicens: qui diligit patrem, aut matrem plusquam me, non est me dignus; non dixit, indignos esse, qui parentes suos diligunt: sed eos indignos, ait, qui plus parentes, quam Christum diligunt. Si enim adeo deferimus parentibus, quia nostræ generationis auctores sunt; quanto magis Christum oportet amare, qui ipsorum est auctor parentum? Isti dederunt, quod non potestatis est, sed ministerij sui: Christus donat salutem, qui parentum beneficia conservat. Te Deum.

Ad Laud. fit commemor. Xaverij, ferie, & S. Sabb. Abbat.

Vesp. diei octav. S. Saturnini Dup. ut in primis Vesp. festi, & fit commemor. Xaverij, & ferie.

Festum S. Nicolai Episc. transfertur in primam diem non impeditam.

PRO REGNO.

Ipsa die V. Decembris. Tertia die infraoct. Xaverij, de ea semidup.

In

In primo Noct. Lect. de scriptura.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.

Sermo i. de Sanct. Victore.

Lectio iv.

Sancti Francisci Xaverij vita, & gloria specialis, non tam ad glòriam, quam ad virtutem provocat omnes, qui recto sunt corde. Non recti planè, sed perversi est animi, ante quærere glòriam, quam exercere virtutem; & velle coronari, qui legitime non certaverit. Vanum est vobis, inquit, ante lucem surgere, ita est: Frustra ad celsitudinem nititur glòriæ, qui prius non claruit virtute: frustra fatuæ virgines sponso obviam surgunt, quarum lampades extinguuntur: & ideo fatuæ, quia vacuis gloriantur lampadibus, virtutis oleum non habentes.

℞. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. ♯. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Virtus, gradus ad glòriam: virtus, mater glòriæ est. Fallax glòria, & vana est pulchritudo, quam illa non parit. Sola est, cui glòria jure debetur, & securè impenditur. Sancto Francisco Xaverio, nec virtus, nec gloria deest: sed quemadmodum ambæ res, & quo ordine in homine processerunt, id operæ pretium intueri. Habemus enim, dilectissimi, in vita Francisci Xaverij, & quod dignè mirèmur, & quod salubritèr imitemur. Tutius sanè æmulanda solidiora, quam sublimiora, & quæ magis virtutem reddoleant, glòriam minus. Studeamus proinde moribus conformari, cui in mirabilibus similari, & si volumus, non valèmus.

℞. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. ♯. Induit eum Dominus lorica fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

AMulèmur in viro sobrium victum, devotum
L af.

affectum, amulèmur mansuetudinè spiritus, castimòniàm corporis, oris custòdiam, animi puritatem, pònere frenum iræ, & modum linguæ, dormire parcius, orare frequentius, comamonère nosmetipsos Psalmis, Hymnis, & Canticis spiritualibus, diebus jungere noctes, & divinis laudibus occurrere: æmulemur charismata meliora: Æmulemur, inquam, quod exitit liberàlis in pauperes, patiens ad peccantes, benignus ad omnes. Hoc enim melius. In his forma est, cui imprimamur, in miraculis glòria, à qua reprimamur, illa lætificent, ista ædificent: moveant illa, ista promòveant.

R. Ille homo perfecit òmnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrèdere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex òmibus gentibus. V. Ille est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19. b.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum, & reverti. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Servus, qui negotiari iustus acceptam Domini pecuniam in sudario reposuit, ostendit eos, qui ad predicandum idonei, predicationis officium, jubente Domino, per Ecclesiam, vel saltem suscipere, vel susceptum dignè gerere detrectant. Pecuniam quippe in sudario ligare est percèpta dona sub otio lenti torporis abscondere: sunt enim homines, hac sibi perversitate blandientes, ut dicant, sufficit, ut de se unusquisque rationem reddat.

R. Ille est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. V. Ecce homo sine querela verus Dei cultor, absti-

nens

nens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viij.

Servus nequam vocatur, quia & piger, & desidens est ad exercendum negotium; & procax, & superbus ad accusandam Domini iudicium. Quod putaverat se pro excusatione dixisse, in culpam propriam vertitur. Si, inquit, durum, & crudèlem esse me, non veras, & aliena sectari, ibique metere, ubi non severim: quare non tibi istius modi cogitatio incussit timorem, ut scires, me mea diligentius quaesitum, & dares pecuniam meam ad mensam?

R. Sint lumbi vestri praecincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptijs. V. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Gloria. Et.

Lectio xi.

Pecunia ergo, & argumentum prædicatio Evange-

lij est, & sermo divinus, qui dari debuit ad mensam, hoc est, promptis, paratisque fidelium cordibus intimari. Ad quam videlicet mensam, id est, mentem auditorum, non alia, quam dominica est deferenda pecunia, ut omnis sermo docentis scripturæ sensum sequatur. Nam quod hic Dominus, non quamlibet pecuniam, sed suam, dicit: Numularijs esse fœnerandum, exponit Apostolus, dicens: Si quis loquitur, quasi sermones Dei. Te Deum.

In Laudib. fit commemor. seriae, & S. Sabbae Abbat.

Vesp. S. Nicolai Episc. & Conf. commemor. octavo. & seriae.

Die VI. Decembris. Pro Civitate.

In die oct. S. Saturnini Dup. Omnia ut in die festi.

In primo Noct. Lect. de scriptura.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Petri Chryso logi.

De S. Cypriano 129.

Lectio iv.

Quoniam hodie Deo in natali Sancti Saturnini Martyris convenimus, in quo miro certamine de dia-

bolo triumphavit: & quia nobis virtutum suarum gloriosum reliquit exemplum; ideo exultare nos convenit, & latari. Natalem ergo sanctorum cum auditis, charissimi, nolite putare illum dici, quo nascuntur in terram de carne, sed de terra in coelum, de labore ad requiem, de tentationibus ad quietem, de cruciatibus ad delicias, non fluxas, sed fortes, & stabiles, & aeternas; de mundanis risibus ad coronam, & gloriam. Tales natales dignè martyrum celebremus.

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. P. Descenditque cum illo in foveam, & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

CUM ergo hujusmodi festivitas agitur, noli estimare, charissime, quod in solis prandijs, & profusioribus epulis natales martyrum celebrantur, sed imitandum tibi proponitur, quod in memoria

martyris celebras. Aspice ergo, charissime, alacritatem populi circumstantis; in hac enim die aliquando turba astitit impiorum, cum Sanctus Saturninus jussu tyrani feriretur: turbae erant malorum expectantium chori; nunc multitudo fidelium ad colendum devota confluit: tunc turba savientium, nunc exultantium; tunc desperatorum, nunc sperantium.

R. Desiderium animae ejus tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. P. Quoniam praeveniisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

IDCIRCO ergo natales martyrum annua laetitia celebrantur, ut quod semel actum est, per omne aevum in memoria maneat devotorum. Gestata res est, charissime, ne te diceres ignorare; celebrantur annua, ne dicas, oblitus sum. Ad haec ergo imitanda vos animare, charissimi, hanc magni-

nani-

nanimitatis gratiam concupiscite: hoc petite dari vobis, quod ille meruit adipisci.

R. Stola jucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput ejus. P. Cibavit illum Dominus pane vitae, & intellectus: & aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem, & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex Epistola 38.

SUMPTUS ad turrim aedificandam, & bellantium valentia decem millium adversus regem, qui viginti habet, nihil est aliud, quam ut renuntiet unusquisque omni-

bus, quae sunt ejus. Praelocutio autem superior cum extrema conclusione concordat: in eo enim, quod unusquisque renuntiat omnibus, quae sunt ejus, etiam illud continetur, ut oderit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc & animam suam, omnia enim haec propria ejus sunt, quae plerumque implicant, & impediunt ad obtinenda, non ista propria temporaliter transitoria, sed in aeternum mansura communia.

R. Corona aurea super caput ejus: * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. P. Quoniam praeveniisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viij.

NEC succenseant parentes, hoc praecipere Dominum, ut eos oderimus, quando nobis hoc de anima nostra praecipitur. Sicut autem hoc praecipitur, quo perdere jubemur animam nostram, non

non ad id valet, ut se quisque interimat, quod inexpiabile nefas est: & tamen valet ut interimat in se carnalem animæ affectum, quo cum impedimento futuræ vitæ præfens vita delæctat: ita de parentibus rectissime dicitur, ut qui eos amat, perdat eos, non more parricidarum interficiens, sed spiritali gladio Verbi Dei carnalem affectum eorum, quo & seipfos, & eos, quos genuerunt, irritamenti hujus sæculi obligare conantur, pie fidenterque percussiens, & occidens, illud in eis vivere faciat, quo cum filiis suis temporalibus, parentes æternos Deum, Ecclesiamque cognoscunt.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenæ dignitatis gloriâ quæsit, sed ad cœlestia regna pervenit. †. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui. Gloria Patri. Qui.

LECTIO IX.

Tolle crucem tuam, & sequere Dominum: Crux

enim nostra, quam Dominus portare à nobis jubet, ut eum expeditissimi sequamur, quid aliud, quam mortalitatem carnis hujus significat? Ipsa enim nos cruciat, donec absorveatur mors in victoriam. Crux ergo hæc ipsa crucifigenda est, & transfigenda est clavis timoris Dei, ne solutis, & liberis membris reluctanter portare non possis: sequi enim Dominum, nisi eam portans, omnino non valet; nam quomodo eum sequeris, si non es ejus? qui autem Jesu Christi sunt, ait Apostolus, carnem suam crucifixerunt cum passionibus, & desideriis. Te Deum.

Ad Laudes fit commem. Xaverij, & ferie.

In secundis Vesp. à Cap. fit de S. Ambrosio Episc. cum com. oct. S. Saturnini, Xaverij, & ferie.

Si hæc dies octavæ venerit in Dominica recitatur hoc modo.

In Sabbato præcedenti Vesp. de Psalt. à Capit. de Dominica, & fit commem. S. Saturnini ut in primis Vesp. festi, & Xaverij.

In die Dominica in Laudibus fit comm. octavæ S. Saturnini, & Xaverij.

Vesp.

Vesp. de S. Ambrosio Episcop. commemor. Dominicæ, octavæ S. Saturnini, & Xaverij.

PRO REGNO.

Ipsa die VI. Decembris fit de S. Nicolao Conf. Dup. cum commemorat. Xaverij, & ferie.

In secundis Vesp. à Cap. fit de S. Ambrosio, commemor. Nicolai, Xaverij, & ferie.

Die VII. Decembris. In festo S. Ambrosij Episcop. Confess. & Eccles. Doct. Dup. In Laudibus commem. Xaverij, & ferie.

Vesp. Conception. B. M. V. commemor. Ambrosij, & ferie tantum, nihil de octav.

Die VIII. Decembris. In festo Conception. B. M. V. Dup. secundæ clas. cum octav.

In Laudibus commemor. ferie tantum.

In secundis Vesp. commem. S. Leocadiæ Virg. & Mart. & ferie tantum.

Die IX. Decembris. In festo S. Leocadiæ Virg. & Mart. Dup. (Hisp.)

In Laudibus commem. octav. Conception. Xaverij, & ferie.

In secundis Vesp. à Cap. fit de octav. Xaverij, ut in primis

Vesp. festi, commem. Leocadiæ, Conception. ferie, & S. Melchiodis Mart.

Die X. Decembris. Octav. Xaverij. Dup.

In primo Noct. Lect. de scriptura.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Bernardi Abbatis.

Serm. 2. de S. Victore.

Lectio io.

GAudete in Domino, dilectissimi, qui inter continua suæ pietatis beneficia indulget hominem mundo, cujus multi salvarentur exemplo. Iterum dico, gaudete, quod factus de medio appropriavit Deo, ut multo plures ejus intercessione salventur: in terris visus est, ut esset exemplo: in cœlum levatus est, ut sit patrocinio. Hic informat ad vitam, illic invitat ad gloriâ: factus est mediator ad Regnum, qui fuit incitator ad opus. Bonus mediator, qui sibi jam postulans nihil, totum in nos transferre desiderat, & supplicantis affectum, & supplicationis fructum: quid enim querat sibi, qui nullius eget?

R. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum

ab

ab inimicis, & à seductõibus
tutavit illum: * Et dedit illi
claritatem æternam. ¶ Justum
deduxit Dõminus per vias rec-
tas, & ostendit illi Regnum
Dei. Et dedit.

Lectio v.

HÆc dies gloriõsæ migra-
tionis ejus, dies lætitiæ
cordis ejus, exultemus, & læ-
tèmur in ea. Introibit in po-
tèntias Dõmini, gaudeamus:
quia nunc potèntior est ad sal-
vandum. Hodie Beatus Fran-
ciscus Xaverius, posito corpo-
re, tantò alacrior, quantò ex-
peditior penetravit in sancta,
similis factus in gloria sanctõ-
rum. Hodie despècto mundo,
& mundi principe triumphato,
supra mundum victor ascen-
dit, accipiens de manu Dõmi-
ni coronam victoriæ. Ascen-
dit autem eum immensa sup-
pellenti meritorum clarus
triumphis, miraculis gloriõ-
sus: sedes veteranus miles,
debita jam suavitate, & secu-
ritate quietus: securus quidem
sibi, sed nostri sollicitus. O ve-
nerandam etiam ipsis Angelis
sanctitatem! quam pari stu-

dio, etsi dispari voluntate, &
mali fugitanti, & frequentanti
boni, nec facile dixerim, quid
virum astruat sanctiorem, ho-
rum favor, aut pavor illo-
rum.

R. Amavit eum Dõminus,
& ornavit eum, stolam gloriæ
induit eum: * Et ad portas
paradisi coronavit eum. ¶ In-
duit eum Dõminus lorica
fidei, & ornavit eum. Et ad

Lectio vi.

OMiles emèrite, qui Chris-
tianiæ militiæ duris la-
bõribus Angelicæ felicitatis
requiem commutasti: respice
ad imbelles, & imbecilles com-
mitiones tuos, qui inter hos-
tiles gladios, & spirituales
nequitas tuis laudibus occu-
pamur, quàm piùm, quàm
dulee, quàm suave, ò Fran-
cisce Xaveri! in hoc loco as-
sistitionis, & in hoc corpore
mortis te canere, te edlere, te
precari. Nomen tuum, & me-
moriæ tuum fanus distilans
in labijs captivõrum, mel, &
lac sub lingua eõrum, qui tui
memoria delectantur. Eja er-
go fortis athleta, dulcis Patro-

ne,

ne, advocate fidelis, exurgere in
adjutorium nobis; ut & nos de
nostra ereptione gaudeamus,
& tu de plena victoriâ gloriè-
ris.

R. Iste homo perfecit om-
nia, quæ locutus est ei Deus,
& dixit ad eum: Ingrèdere in
requiem meam: * Quia te vidi
jui coram me ex omnibus
gentibus. ¶ Iste est, qui con-
venit ad cœlestia regna. Quia.
Gloria Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Evange-
lium, & Humil. ut in die festi.

In Laudibus commem. octavo.
Concept. ferie, & Melchiadis.

In secundis Vesp. commemor.
S. Damasi Papæ, & Conf. oct.
Concept. & ferie.

Si hæc dies octavo. venerit in
Vigil. Tempor. Lect. primi Noct.
Beatus vir, de Communi Conf.
non Pontific. de secundo loco, &
bona lectio ferie.

Si hæc octava venerit in Do-
minica recitatur hoc modo.

In Sabbato præcedent. Vesp. de
S. Leocadia cum commem. Domi-
nica, Xaverij, octavo. Concept.
& S. Melchiadis Mart.

In die Dominica in Laudibus,

commem. Xaverij, octavo. Con-
cept. & Melchiadis.

In secundis Vesp. commemor.
Xaverij, Damasi Pap. & m-
cept.

Die XXX. Decem. Ubi
ex laudabili, & antiqua consue-
tudine celebratur officium trans-
lationis S. Iacobi Apostol. Dup.
majus.

Omnia ut in prop. SS. Hisp.
25. Julij præter Orationem, &
Lectiones secundi Nocturni, q
sunt prop. e.

ORATIO.

DEus, qui dispositione mi-
rabili Corpus Beati Ja-
cobi Apostoli tui de Jerosoly-
mis ad Hispaniam transferrî,
& in Compostella gloriõsè se-
pelliri voluisti; concede, quæ-
sumus: ut ejus meritis, & præ-
cibus in cœlesti Jerusalem col-
locari mereamur. Per Dñm.

In Laudibus fit commemorat.
octavar.

In secundis Vesp. commem.
S. Sylvestri Pap. & Conf. &
octavar.

Si hæc dies venerit in Domini-
ca fit commem. Dom. in primis
Vesp. & Laudibus ante commem.

M

octa-

octavar. & nona lectio legitur
de Homil. ejusdem Dom. & in
omnibus Vesp. post commemorat.
S. Iacobi fit commemorat.
D. n. & octavar.

Quinto festum S. Thomæ
Episc. & Mart. occurrit in Do-
minica, & juxta regulas Bre-
viarij transfertur in diem se-
quenti. quo die celebratur supra
dicta festivitas Translationis S.
Iacobi: eo anno non recitatur de
Thoma, sed transfertur in

Vig. Epiph. anni sequentis: Et
tunc in secundis Vesp. diei octavo.
SS. Inni. int. fit commemor. S.
Thomæ, Vigil. Epiphaniæ. & S.
Thelesphor: Pap. & Mart.

In Officio S. Thomæ Episc.
& Mart. ut in die 29. Decemb.
nona lectio, & comher. Vigil.
Epiph. & Thelesphori Pap. &
Mart.

In primis Vigil. Epiph.
commem.

Quinto festum al. Iacobi
Causa alios speciales
ad hoc bene: &

Quinto festum Iacobi
Episc. Causa ad hoc speciales

Gloria tibi Trinitas.

